

פרוטוקול ישיבת המועצה המקומית אפרת - מס'

יום שני, ג' בניסן, ה'תשע"ו, 11 באפריל 2016

נוכחים:

- ראש המועצה	עודד רביבי
- חברת מועצה	דבורה מלכי
- חבר מועצה	מנחם שפיץ
- חבר מועצה	מיכאל דהן
- חבר מועצה	דובי שפיר
- חבר מועצה	אבי חדידה
- חברת מועצה	אורית סמואלס
- חבר מועצה	דורון כהן

משתתפים:

- גזבר ומנכ"ל המועצה	שרון הורוביץ
- מהנדס המועצה	משה בן אלישע
- מנכ"ל החכ"ל אפרת	אדמונד חסין

סדר היום:

- תבחינים להקצאת קרקע
- הצגת פרויקט מורדות הזית
- יציאה למכרז בשיטת BOT לבניית הבריכה ומרכז הספורט והנופש של אפרת
- אישורי תב"רים
- עדכוני כוח אדם
- אישור שמות הרחובות בדגן
- הרמת כוסית לפסח

נמצא בעמוד	אושר	החלטה	נושא
3-20			הצגת פרויקט מורדות הזית
20-25	אושר בפה אחד, אין מתנגדים ואין נמנעים	אושר לצאת למכרז בשיטת BOT לבניית מרכז הספורט והנופש של אפרת	מרכז ספורט- יציאה למכרז
25-28	אושר בפה אחד, אין מתנגדים ואין נמנעים	אושרו השמות המוצעים לרחובות בשכונת הדגן ושם נוסף לרחוב שלא היה לו שם- "שיח השדה"	אישור שמות הרחובות בדגן
30-34	אושר בפה אחד, אין מתנגדים ואין נמנעים	אושרו כל התב"רים	אישורי תב"רים- בניית 3 כיתות גן בזית פרויקטים שפ"ע שיפוץ משרדי מועצה ריבוד אספלט אופק חדש- או"ע בנות מעגל תנועה צומת תאנה אולם ספורט- או"ע בנים הצטיידות בי"ס בתוכנית "הענן החינוכי" מעון יום זית מבני ציבור זית תכנון וביצוע אורות יהודה מגרש מיניפיץ
34-36			עדכון לגבי מרכז היום
36-41	אושר בפה אחד, אין מתנגדים ואין נמנעים	אושרה העסקתו בחוזה אישי של מנהל אגף שפ"ע בשכר הנגזר משכר בכירים בגובה 70%.	עדכון כח אדם
41-42	אושר בפה אחד, אין מתנגדים ואין נמנעים	אושר לשים קולטים סולריים של הרשות על גגות של מבני ציבור	תבחינים להקצאת קרקע
42-51			עדכונים בנושא אירוע לקשישי אפרת, המוקד הביטחוני ואלופות אפרת- גוש עציון
51-52			הרמת כוסית לפסח

ישיבת המועצה

הצגת פרויקט מורדות הזית-

עודד רביבי: ערב טוב לכולם. בהמשך לביקור אתמול במרכז השליטה של משרד השיכון, ראיתם שם שהציגו בעצם שני פרויקטים שהמשרד עסוק בהם. אחד זה המורדות המזרחיים של העיטם והשני זה העיטם עצמו.

דובר: והתמר.

עודד רביבי: והתמר גם,

דוברת: .. שנקרא לזה המורדות המזרחיים של הזית.

עודד רביבי: אני רק הקראתי פה מהשקף. חסר פה מילה, מה שאנחנו נגיד. אחד זה מורדות מזרחיים של הזית והשני זה גבעת העיטם. אז אדמונד יציג לכם את הדברים טיפה יותר בפירוט ואז נראה איך אנחנו מתקדמים הלאה.

אדמונד חסין: חברים, בעצם אנחנו כבר מספר חודשים יש כאן צוות יועצים שמשרד השיכון מינה לקידום הנושא של מורדות הזית. ככה קוראים לזה כי ככה קוראים לזה גם במשרד השיכון וכדאי שאנחנו נדבר באותה שפה. יש צוות תכנון, לא אלאה אתכם, אתם רואים פה את השמות ועוד יתווספו אנשים. זה משה בן אלישע ועבדכם הנאמן יחד איתי מלווים את הפרויקט ומשה עם המקצועיות שלו שם את כל ה,

משה בן אלישע: די, די, אתה לא צריך להוסיף.

אדמונד חסין: לא, רציתי להגיד דברים טובים, מה לעשות. משה שם שומר יפה, ועושה מה שצריך לעשות. בגדול הגבולות האלה שאנחנו .. את התמר, הדגן, אתם רואים, את הזית אתם גם מכירים, דוד המלך מצד שמאל מערב וגבעת העיטם שיש לנו את הבעיה בקטע המקשר בין הזית לאיתם. הבעיה של קרקע שלא מחברת בין שתי הגבעות. עכשיו,

משה בן אלישע: רק להזכיר .. יש להם היום תקדים של .. תת קרקעי גם מתחת לשטחים .., במידה וזה מנהרה שקודחים אותה, הם מוכנים לבדוק את זה. אני אמור להביא להם השבוע את החומר לבדיקה.

(מדברים יחד)

משה בן אלישע: לפי מה שדיברתי עם תשתית, גם אם הבעלות היא אחרת, אם זה מנהרה בקידוח, הם יכולים להמשיך לעבד את האדמות שלהם ואנחנו ניכנס מתחת.

דוברת: זה מה שקורה בכביש המנהרות בתכלס.

דובי שפלר: זה לא מצריך צו תפיסה.

דוברת: זה מה שקורה בכביש המנהרות.

אדמונד חסין: יש כל מיני וריאציות של דברים כאלה. כלומר יש מה לדבר.

משה בן אלישע: יש תקדים.

אדמונד חסין: עד שלא חותמים, הכול דיבורים. יש מה לדבר, כלומר יש בדיקה. עד לפני חצי שנה אף אחד לא ידע את התשובה. היום לפחות יש לי את התשובה מתקדים במקום אחר שאם זה לא קטן-קאוור, קטן-קאוור הכוונה שחופרים הכול וממלאים ומכסים. אם זה קידוח עורפי אז הם, יש תקדים, **עודד רביבי:** כך שהם לא מרגישים,

משה בן אלישע: הם יכולים להפריד, הבעלות שלך מפה והלאה ופה זה משהו אחר. זה כמובן תלוי במידה מסוימת במה רמת הבעלות של הקרקע וכו'. כיוון שהבעלויות פה הן לא בעלויות החלטיות סופיות אז יש גמישות מסוימת, אז הם ביקשו את החומר, אז אני מארגן את החומר דרך המתכננים לראות גבהים וסיפורים כדי לקבל את החומר שנוכל ללעוס אותו וזה החיבור.

אדמונד חסין: לגבי האתגרים שעומדים בפני צוות המתכננים והיועצים, בשטח הזה האתגרים הם רבים. רק כדי להתמצא, תמר, דגן, הזית, השטח בעצם מימין, כל השטח הריק, זה השטח שאנחנו מתמודדים אתו. עכשיו, פה מצד ימין איפה שהקו במקווקו האדום זה שטח גדר ההפרדה, למרות שחלקה לא נמצא בשטח אבל צו התפיסה נמצא שם והוא מגביל גם את התכנון, אז יש את האתגר הזה והאתגר הנוסף הגדול זה שפה ותיכף אתם תראו את זה בשקפים הבאים, אתם תראו את אמת הביאר עוברת כל

כולה, לא כל כולה, חלק ניכר בשטח הזה, כך שיש גם עוד אתגר נוסף להתמודד אתו.

אבי חדידה: מה זה המספור הזה?

אדמונד חסין: אני לא אלאה אתכם. זה זוויות של ראייה, זוויות של הסיור שאתם תיכף תראו אותו, שלקחנו את הצוות שבאו לפה לסייר בשטח, אתם תיכף תראו. אתם רואים פה את ה, ממעוף הציפור. בצד שמאל את גבעת התמר, מימין הדגן ולמטה קרוב אלינו, שמאל למטה זה הזית. השטח המדובר זה כל השטח מימין לזית,

דובי שפיר: זה פטום הקטורת, כיכר הדקלים, או קיי? זה הסכר.

דוברת: איפה אורות עציון?

דובי שפיר: אורות עציון,

דובר: אורות יהודה.

דוברת: אורות יהודה.

דובי שפיר: עוד למעלה. זה צילום ישן.

אדמונד חסין: כן, כן, נכון, נכון. אז אנחנו מדברים, מתמודדים עם כל השטח הזה. זה השטח שאנחנו מדברים עליו שלמטה גם יהיה פארק שאנחנו תיכף גם נדבר עליו. אמת הביאר עוברת כאן בצורה כזאת, תסתכלו, עושה סיבוב כזה ואז היא עולה לכיוון הפירים בדגן, בסדר? אתם תיכף תראו את זה.

דובי שפיר: לא.

אדמונד חסין: מה?

דובי שפיר: זאת לא הביאר. זה אולי ה..

אדמונד חסין: .. תודה. אנחנו קוראים לה אמת המים.

עודד רביבי: אמת המים.

אדמונד חסין: נכון. אבי שאל מקודם מה זה המספרים האלה, אז אנחנו לקחנו את הצוות לסיור, אז אתם רואים פה את הזווית מספר אחת ואתם רואים כאילו את הצילום שצילמו בסיור, כך שתוכלו להתחיל טיפה לראות איך זה נראה

מהזווית הזאת. אתם בדרך כלל לא רואים מהזווית הזאת. הנה עוד צילומים.

דובר: ... של ברקן בעצם, לא?

עודד רביבי: כן, ברקן.

אדמונד חסין: אז בעצם אתם רואים את זה, מה שבדרך כלל צופים משם לכיוון שלנו, אנחנו צפינו מפה לכיוון שלנו אל הזית. אז הנה עוד כמה תמונות. זה זווית מספר 2, רק שנייה, לא, סליחה, זה עדיין מספר 1, מה שראיתם. פשוט מאותו מקום הזזנו את המצלמה ימינה שמאלה וטראו מה תנאי השטח. זווית מספר 2, אתם רואים שעכשיו קרובים יותר לכיוון הזית ורואים את הזה באופן של פנורמה, פשוט קצת יותר מרחוק. הנה עוד.

אבי חדידה: היא תקום על תוואי קוו ההפרדה.

אדמונד חסין: תוואי קוו ההפרדה, דרך ה.. אתם יכולים לראות עכשיו מפה את הזית, הוא פשוט בזום אאוט. עוד פעם חזרתי לתצ"א כדי לאפס אתכם. אז הנה, עוד פעם התמר למעלה מצד שמאל, הנה התמר, הדגן, הזית ואנחנו מדברים על כל תא השטח הזה.

אבי חדידה: הבניינים אמורים להיות איפה?

אדמונד חסין: תיכף אתם תראו, תיכף אתם תראו את התוכניות. עוד פעם אלטרנטיבות, עוד פעם זווית. כל הדבר הזה בעזרת השם יקום ויהיה. עכשיו הנה, אתה בדיוק שאלת, הכנו בדיוק בשבילך את השקף הזה. אז ראיתם את הזווית שם למטה, אז תסתכלו, יש פה את ה, כל ריבוע כזה זה בעצם בניין.

אבי חדידה: זה המגדלים של ה-25 קומות?

אדמונד חסין: לא, זה לא 25 קומות. זה לא מגיע ליותר מ-15 ואתם תיכף תראו למה.

אבי חדידה: וזה לא מה שאישרנו מלכתחילה?

אדמונד חסין: אנחנו אישרנו אבל, אתם תיכף תראו את זה, ישנו עודד, משה ואני עם עופר .. שהוא מפקד מנהלת קשת צבאים, קו התפר, והוא נתן לנו את

המגבלה שלא לעבור, שהבניין לא יעבור את גדר הפרדה. עכשיו תסתכלו,
כל בניין כזה, אתם רואים פה,

אבי חדידה: .. תקום בסוף או מה?

אדמונד חסין: זה לא משנה אם היא לא תקום, זה החלטת ממשלה, הוא מתייחס לזה
כאילו זה קיים.

עודד רביבי: טוב.

אדמונד חסין: אז אתם יכולים לראות פה כאילו הדמיה מצד שמאל של הבניינים על
הצלע שעולה ופה אתם רואים את החץ של התמונה התחתונה שמראה,
מדמה את הבניינים האלו. התמונה העליונה מדמה מרכז לדיוור מוגן עם
מרכז מסחרי שאנחנו בישיבה האחרונה ביקשנו מהאדריכלים להעביר
אותו אל לב השכונה, שהוא לא יהיה בצד, כי תבינו, כל הבניינים האלה, כל
הריבועים האלה שאתם רואים פה זה בין 800 ל-1,000 יחידות דיור. כבר
חצי מאפרת, מהדקל ודרומה נכנסת פה בתא שטח קטן. עכשיו למה זה
חייב להיות צפוף? כי אם זה לא יהיה צפוף עם .. רבות, זה לא יהיה כלכלי.
כלומר עלות הפיתוח שם, כבישים, פיתוח, ביסוס, כל הדברים האלה, הם
עלויות מאוד מאוד גבוהות. עכשיו, אני אגיד פה עוד מילה אחת לגבי
הנושא של אמת הביאר. תסתכלו על ה, תסתכלו פה, תלכו איתי, אתם
רואים פה את הקו הזה, זו האמה. תסתכלו כאן. או קיי, זו האמה שהולכת
לאורך של 2 וחצי קילומטרים וכאן זה הולך לכיוון הפירים בכניסה לדגן.
עכשיו, אמה כזאת צריכה לקבל אישור של קמ"ט ארכיאולוגיה. בלי אישור
שלו אי אפשר לעשות שום דבר.

דובר: אתה אומר מבחינת העבודות.

אדמונד חסין: לא מבחינת העבודות. הפיתוח והעבודות. עכשיו אנחנו נגיע לפיתוח של זה.
עכשיו, האמה הזאת, אנחנו ניצור בעזרת השם מין פארק האמה, כמו שיש
את פארק המסילה בירושלים, מי שמכיר, של הרכבת, זה פארק שברוחב

לכל היותר 10 מטרים לאורך 5 קילומטרים. פה זה יהיה פארק של 10 מטרים לאורך 2 וחצי קילומטר, הפיתול הזה.

דובר: מצוין.

אדמונד חסין: עכשיו,

משה בן אלישע: היתרון של זה שזה מאוזן. זה פלס.

אדמונד חסין: בגלל שזו אמה אז זה,

אורית סמואלס: כמו שיש למטה ב...?

עודד רביבי: זה פארק המסילה בגדול.

אדמונד חסין: האמת מה שיפה בה שהיא באותו קו גובה. כלומר שהולכים 2 וחצי קילומטרים להליכה נעימה, עגלות או ילדים או אופניים, 2 וחצי קילומטרים חלקים שהאמת נמצאת ואתם תיכף תראו את זה. איפה האתגרים שהיו פה? כמו שאמרתי לכם הגדר ההפרדה היא פה מימיננו. היא מהווה מכשול שאנחנו לא יכולים להתפתח. זה כמו, תחשבו על חולצה קטנה שסוגרת לך על הכתפיים, איך אתה נכנס עם כל המסה הזאת. דבר נוסף, שיש פה אתגר של להביא כביש שילך בעתיד לכיוון העיטם, כי אחרת אין לנו שום גישה אחרת מלבד הגישה הזו. אני לא אלאה אתכם בכל האלטרנטיבות,

אבי חדידה: רגע, הגישה לשם, מאיפה?

אדמונד חסין: יש פה, אתה רואה את כל החומים פה? אלה כבישים, כבישי גישה.

אבי חדידה: שזה מוביל לאן?

אדמונד חסין: לזית.

אבי חדידה: זה מוביל לזית?

אדמונד חסין: נכון.

דובר: מה זה לכיוון עבדאללה?

אדמונד חסין: לכיוון,

דובר: זה לכיוון העיטם.

אדמונד חסין: לא, זה לכיוון העיטם.

אבי חדידה: הוא דיבר על דרך הגישה שמגיעה מהזית עכשיו.

דבורה מלכי: מכיוון אורות עציון.

אדמונד חסין: דקה.

עודד רביבי: על איזה דרך אתה מדבר?

אדמונד חסין: דקה. הכביש הזה הולך לכיוון העיטם.

אבי חדידה: זה בסדר, הבנתי.

אדמונד חסין: עכשיו, פה הוא יוצא, אנחנו ניתן שתי אלטרנטיבות, אחת לכאן,

עודד רביבי: אחת מתחנת הסניקה,

אדמונד חסין: נכון. אחת מתחנת הסניקה. יכול להיות שיש אלטרנטיבה שבתחנת

הסניקה תיכנס מנהרה בתוך ההר,

אבי חדידה: וזה יפתור את הבעיה של ה,

אדמונד חסין: כדי להגיע לצד השני. מבינים אותי או לא?

אבי חדידה: כן, כן.

אדמונד חסין: יופי. עכשיו שימו לב, בישיבות עם מהנדס המחוז, יש שם לחץ, מרגישים

את הלחץ ואת הקצב של היועצים. למשה יש יותר ניסיון ממני מצוותים

של יועצים אחרים, התחושה של עבודה, עבודה ולא .. הם מרגישים שיש

איזשהו מישהו שיושב מלמעלה כדי שהם ייצרו יחידות דיור. עכשיו, שתי

השורות האלה, שימו לב, אנחנו יודעים שקמ"ט ארכיאולוגיה נתן הנחיה

שהוא לא רוצה שיבנו מצפון לאמה.

דובר: מתחת לאמה.

אדמונד חסין: מתחת לאמה. אתם רואים פה את הבתים האלה? הם מתחת לאמה. אתם

תיכף תראו חתך. אתם רואים את הבתים האלה, הם מתחת לאמה. אז

מהנדס המחוז אמר בואו תורידו את שתי השורות האלה וגמרנו,

ותתקדמו.

אבי חדידה: כמה יחידות דיור זה מוריד לנו?

אדמונד חסין: זה מוריד לנו רק 250 יחידות דיור, משהו כזה.

דבורה מלכי: שלושה ישובים קטנים.

אדמונד חסין: גם אחר כך, גם בישיבה וגם אחרי הישיבה, דיברו קצת קשה אתו, כי הוא רוצה .., אמרתי לו מה, 250 יחידות דיור זה ישוב ביהודה ושומרון, כאילו אתה מוחק ככה. אז הוא אומר טוב, תלכו להשיג את האישור של קמ"ט ארכיאולוגיה. קמ"ט ארכיאולוגיה מאוד מתנגד. אמרנו לקמ"ט ארכיאולוגיה תשמע, אתה פוסל את שתי השורות האלה, השורה הזאת אנחנו יודעים שהיא לא ישימה, אבל הכנסנו לפה עז כדי שהוא יגיד שהוא מוציא אותה. למה? כי לא רצינו שהוא יפסול את השורה הימנית. איפה עוד פעם זה נעלם, את זאת, זאת. באנו לקמ"ט ארכיאולוגיה עם שתי השורות האלה. אמרנו לו אתה פוסל את השורות האלה, אין פרויקט. תשכח מהאמה, האמה הזאת תהייה עוד אלפיים שנה לפרויקט הבא כשזה יגדל. אם אתה לא מאשר את זה, לא יהיה פרויקט. אז עכשיו היינו אצלו, אצל קמ"ט ארכיאולוגיה בשבוע שעבר, כלומר אנחנו יודעים, אנחנו מניחים שאת השורה השמאלית הוא לא יאשר ואת השורה הימנית בעזרת השם הוא יאשר. אנחנו מחכים לתשובה. הייתה ישיבה טובה. דבר כזה פה זה 200 משפחות.

דבורה מלכי: למה הוא לא רוצה מתחת לאמה?

אדמונד חסין: הוא מפחד שזה, הוא אומר קודם כל ארכיאולוגית,

דבורה מלכי: הוא לא שלם?

אדמונד חסין: זה נוף. הוא אומר, הוא רוצה שמתחת לאמה הכול יהיה פתוח לנוף. תחשבו.

משה בן אלישע: הוא אומר זה המקום היחידי ששתי אמות נדרשות למקום אחד.

אדמונד חסין: זה משהו ארכיאולוגי מכובד.

משה בן אלישע: מה שנשאר בכל האמות זה המקום הזה היחידי.

דבורה מלכי: אז אולי כדאי באמת.

משה בן אלישע: ירושלים, מצפון מפה זה הכול נהרס. מדרום לפה הכול נהרס. המקום

היחידי שיש פה ושניהם נמצאות באותו מקום, לכן חשוב לו לשמור על

הערכים האלה שבמקום אחר אנחנו רוצים לעמוד,

דבורה מלכי: אז אולי כדאי באמת לוותר על זה.

אדמונד חסין: אין שום בעיה.

משה בן אלישע: אנחנו מדברים על זה.

אדמונד חסין: על שורה אחת, לא על שתיים.

משה בן אלישע: יש לו הרגשה שהוא הרוויח משהו, שהוא הוריד.

אדמונד חסין: כן, עכשיו תסתכלו.

אבי חדידה: אם אני זוכר נכון כשהצגנו את זה בהתחלה, כשאנחנו דיברנו על .. בין

הבניינים על שטחים פתוחים,

אדמונד חסין: מייד אני מגיע.

אבי חדידה: פה זה מאוד מאוד צפוף.

אדמונד חסין: לא, לא, לא. תראו, זה מאוד צפוף,

אבי חדידה: אני חושב שזה בגלל הקומות שירדו.

אדמונד חסין: שנייה,

אבי חדידה: אבל אולי כדאי לטפל בסיפור הזה של גדר ההפרדה.

אדמונד חסין: מייד, מייד זה מגיע. השאלה שלך מייד מגיעה. שימו לב רק לדוגמה אחת.

עודד רביבי: רק בואו לא נתבלבל, בסדר? זה הכול ציורים, זה לא אפילו תכנון ראשוני.

עוד לא מרחקים בין בתים.

אדמונד חסין: יאללה, אז קדימה. אז אתם רואים פה למטה את האמה. אתם רואים את

האמת פה מצד שמאל? אתם רואים?

דבורה מלכי: כן.

אדמונד חסין: האמה, תראו את הזוויות של הבתים שעולים. זה רק להתרשמות. הלאה.

יש כאן כבר את הפרוגרמה, אני לא אלאה אתכם בפרטים של מוסדות

ציבור, שזה אומר, סליחה, סליחה, שזה אומר מעון יום, שני מעונות יום,

ארבעה גני ילדים, שני בתי ספר יסודיים, שני בתי ספר תיכוניים, אנחנו מדברים חברים על בין 800 ל-1,000 משפחות, תעשו את המכפלות. כיתה אחת לבית ספר לחינוך מיוחד, שמונה בתי כנסת. כלומר כל הדברים האלה צריכים להיכנס פה. תסתכלו עכשיו על זה. עכשיו השקף הקודם. אנחנו מדברים על המפה של המוסדות חינוך. זה עדיין בשינוי. משה עדיין,

דבורה מלכי: 1,000 נשים על מקווה אחד זה סביר?

דובר: ושמונה בתי כנסת.

דבורה מלכי: הגברים הולכים לשמונה בתי כנסת?

דובר: אחד לתימנים, אחד ל,

דבורה מלכי: לא, זה מוזר.

עודד רביבי: יש לך 1,000 יחידות דיור, תחשוב.

אדמונד חסין: 1,000 יחידות דיור.

(מדברים יחד)

אדמונד חסין: חברים, חברים, אני מציע משהו כזה. תקבלו את התמונה הכללית.

דבורה מלכי: כן.

אדמונד חסין: כדי שאתם תראו ואז יהיה לכם קל יותר.

דבורה מלכי: בסדר.

(מדברים יחד)

אדמונד חסין: חברים תסתכלו, אני עכשיו מראה לכם, תראו, הפסים האלה זה חתכים.

רק בשביל להתרשמות. הנה החתכים נקיים. החתכים בכל תא שטח אחר,

החתך של ההר הוא בצורה שונה, אבל תבינו, תסתכלו מה זה פה החיתוך

בהר. בגלל שההר מאוד גבוה, אז יש את ה, טוב, אתם רואים את החיתוך

בהר,

דובר: איפה הגדר?

אדמונד חסין: למעלה, תמיד הגדר למעלה, מעל. שיא הגובה, הגג של הבניין הגבוה ביותר לא יעבור את שיא הגדר. תסתכלו פה על זה. או קיי? אתם רואים בזווית שונות גם את החיתוך בהר ואת הקומות השונות.

משה בן אלישע: כל קו זה של קומה. כל שני קווים זה קומה. כלומר הדירוג הוא 6 קומות בבת אחת. כלומר 10 קומות יגיע מהכביש התחתון עד הכביש העליון.

אדמונד חסין: אתם מבינים את הגדלים? שימו לב לבניין השמאלי. זה הבניין של השורה שמתחת לאמה. אתם רואים את האמה, מין חור כזה באמצע?

דובר: כן.

אדמונד חסין: אתם רואים את המגרעת?

דבורה מלכי: כן.

אדמונד חסין: זו האמה. המתחת לבית זה שורה של הבתים שמתחת לאמה. מעל, אתם רואים מעל האמה, זה החיתוך הזה. עוד נקודת חיתוך. פה אתם רואים יפה את הגדר. אתם רואים את הקו המקווקו למעלה?

דובר: כן.

אדמונד חסין: זה הגובה של הגדר. הבניין הגבוה ביותר,

משה בן אלישע: זה הבתים הכי צפוניים הבתים מתחת לאמה. האמה זה מצד ימין שם. איפה שיש פס לבן.

אדמונד חסין: אתם רואים את זה מצד ימין של הבניין איזה גומחה?

משה בן אלישע: לבנה זו האמה.

אדמונד חסין: זו האמה. תחשבו על איזה פארק יפה שעובר בין הבתים בקו גובה זהה. הלאה. זה עוד זווית. תראו ..

משה בן אלישע: זה מבני ציבור.

אדמונד חסין: וזה מתחת ל, אתם רואים את האמה? וזה מבני הציבור שהם בין הבניינים. תיכף אני אראה.

אבי חדידה: .. בתוכם כמו שחשבנו.

משה בן אלישע: מבני הציבור קיבלו את התגובה הכי טובה יחסית פה ועדיין קשה.

אדמונד חסין: תראו את הדבר הזה. זה 6 קומות, 7 קומות כדי, יש כניסה מלמעלה, כניסה מלמטה. יש כבר אבות טיפוס של דירות. כלומר מודלים שונים.

אבי חדידה: כתוב שאפשר לטפס במדרגות.

אדמונד חסין: לא, לא, לא יהיה. זה יהיה מעליות. יהיה לך מעלית שבת, הכול יהיה בסדר. שימו לב, אז אתם רואים פה את האמה, על מה שדיברנו, אתם רואים את קו הבניינים הנוסף, ה-1,000 שהכנסנו שנמצא בעיקול ואותו מין הסתם יורידו לנו אותם. הקו הסגול מצד ימין בשקף למטה מצד ימין זו אמת אל ערוב שזורמת. הלאה. עכשיו, קודם שאלתם, אבי לגבי השטחי ציבור. אתם רואים, איפה השטח, אה, פה, אתם רואים, מצד שמאל של האליפסה קצת למטה, תסתכלו על הדבר הזה, תסתכלו על כל הקטע הזה, אם אתם רואים טוב יש פה .. נוסף, אתם רואים את המלבנים?

אבי חדידה: כן, או קיי.

אדמונד חסין: שתבינו את הפרופורציות. משה, כמה זה? זה 30 דונם יוצא לנו פה?

משה בן אלישע: כן, משהו,

אדמונד חסין: 30 דונם. עכשיו תסתכלו,

משה בן אלישע: זה ...

אדמונד חסין: אני אעשה עכשיו על זה זום אין, אז אתם תראו שיש ריאה ירוקה מאוד יפה בנוסף לפארק שיהיה יותר עמוק למטה.

אבי חדידה: יש לך גם מדרום ריאה ירוקה. מדרום גם.

אדמונד חסין: נכון.

אבי חדידה: הריאה הזאת ומדרום לכביש כל הריאה הירוקה,

אדמונד חסין: כל מה שירוק זה בירוק, אבל שטח מאוד גודל ומפולס יש למטה. הנה, זה עכשיו הזום אין, תסתכלו. או קיי? אז יש פה מקום ל, עכשיו תראו, יהיה מעבר, אתם רואים, אתם רואים בכחול בקו את אמת האל ערוב זורמת מסביב.

(מדברים יחד)

אדמונד חסין: זה אל ערוב, יש מקומות שיש את המעבר, איפה שפתוח פה זה מעבר לרכב תפעולי.

אבי חדידה: זה גשר שם.

אדמונד חסין: כל השטח הזה, זה מתחת ל, זה גשר, כן, אתם רואים כביש שהוא עלי, יהיה מעבר תחתי לרכב תפעולי בלבד, כל השטח הזה כבר הוא פג פתוח. זה אמת הביאר, אמת אל ערוב מסביב. טוב, זה להתרשמות. אתם רואים, משחקים עם הבתים.

דבורה מלכי: אמרת שיש אבות טיפוס של דירות כבר.

אדמונד חסין: יש הרבה טיפוסים של דירות. כל בניין הוא שונה.

דבורה מלכי: אבל זה יהיה גם גדלים שונים?

אדמונד חסין: בוודאי.

דבורה מלכי: ודירות,

אדמונד חסין: כל הסוגים.

מנחם שפיץ: גם יצטרכו אישור מ... תב"ע גם.

אדמונד חסין: ברור.

אבי חדידה: זה דורש אישור שר הביטחון?

עודד רביבי: מה?

אבי חדידה: זה דורש אישור שר הביטחון?

עודד רביבי: לא שר הביטחון, ראש ממשלה.

אדמונד חסין: כרגע אנחנו מכינים את התוכניות לאישור. חברים, ברגע שאין תוכניות לאישור אז אין.. לאשר.

(מדברים יחד)

עודד רביבי: זה לא משנה. כל אישור שיווק מחויב דרך אישור דרג מדיני.

דורון כהן: את אישור הליכי התכנון צריך ...

(מדברים יחד)

דורון כהן: זה מה שהמנכ"ל אמר.

דבורה מלכי: מה הוא אמר?

דורון כהן: שצריך לדחוף.

אדמונד חסין: או קיי, אז יש משחקים של כל הנושא של הבינוי. אתם רואים כאן את אלטרנטיבה 13, זה באמת אלטרנטיבות שונות שהאדריכלים בנו עם השילוב של הכבישים, זוויות שונות, כי תבינו הזוויות, אפרופו הכול נראה שטוח ויפה. הזוויות בשטח צריכים להתמודד איתם וצריכים להתמודד עם זה שבני אדם ילכו במקום ולא ייווצר מצב כמו שבהר חומה. בהר חומה, כשהייתי אצל אמא שלי בשביל ללכת בשבת לבית כנסת אתה צריך לנוח פעמיים בשטח. טוב, סיור עם הקמ"ט ארכיאולוגיה כדי לראות את אמת המים, אמת אל ערוב. זה זה תכל'ס בשטח. אתם יכולים לראות פה את האמה מתגלה. כבר עשו חפירה לבדיקה. כמובן ברגע שזה יאושר התוכנית הם יקבלו את מלוא הכסף כדי להגיע ולחשוף את כל האמה.

עודד רביבי: זה בדגן בכלל, זה לא קשור.

משה בן אלישע: בסדר.

אדמונד חסין: אנחנו עשינו סיור על הכול. הלאה. זהו חברים.

דובי שפלר: אני לא, אני לא בטוח ...

אדמונד חסין: יש מקומות שהם גבוהים.

דובי שפלר: צריך מדידות לצורך העניין.

אדמונד חסין: לא, לא.

עודד רביבי: מה שאני כן יכול להגיד לכם לגבי האמה, כל מי שנוסע לכיוון היציאה

הצפונית, פחות או יותר, איפה שתוקם הישיבה, תסתכלו ימינה, רואים

איך האמה היום קיבלה ממש,

משה בן אלישע: פנים חדשות.

עודד רביבי: כן. ממש פנים חדשות.

דובר: היא לא הייתה.

עודד רביבי: כי מה שקרה זה שבנו לידה את הקיר תמך וכתוצאה מהעבודות על הקיר תמך נעשו נזקים לאמה, כי קמ"ט ארכיאולוגיה חייב את הקבלן בעצם לממן את חפירות ההצלה, ואת כל האמה היום רואים אותה בצורה ברורה. באחת המחשבות שמתחילה כבר לזרום, אנחנו בדגן קיבלנו, קיבלנו כבר, נכון? לתחנת סניקה?

משה בן אלישע: קיבלנו תקציב.

עודד רביבי: קיבלנו תקציב לתחנה סניקה של 3 מיליון שקלים, 3 וחצי מיליון שקלים כדי בעצם להמשיך עם אותה מגמה שאנחנו לוקחים את כל הביוב מאפרת ודוחפים אותו לכפר עציון. אחד הפערים המשמעותיים בסיפור הזה של להמשיך לדחוף את הביוב של השכונות החדשות לכפר עציון, זה העובדה שאנחנו יודעים שהצינור הזה הוא כבר בן 30. היו לנו כבר לא מעט פיצוצים, אנחנו בעצם צריכים לעשות שיפוץ משמעותי לכל הצינור הזה שזה עלויות מטורפות. עד היום הצלחנו כל פעם כשהיה פיצוץ, לקחת את זה לביטוח ולהגיד שזה אירוע ביטוחי, אבל אם אנחנו צריכים מראש לדעת שאנחנו הולכים להזרים שם כמויות ביוב יותר גדולות, אנחנו נצטרך בעצם לשפץ אותו באופן יזום שזה עלויות מטורפות.

דבורה מלכי: כמה זה מטורפות?

עודד רביבי: כמה זה מטורפות? כמה עשרות מיליונים. עכשיו, אנחנו לפני שבועיים נסענו לראות חלופה לסיפור הזה של מכון טיהור שפכים, ונחשפנו לחברה שלקחה אותנו לשלושה אתרים שונים, שלושה היו? שניים?

משה בן אלישע: סלעית ו,

עודד רביבי: סלעית בעפולה,

משה בן אלישע: כפר תבור.

עודד רביבי: כפר תבור, באזור התעשייה ליד עפולה, כאשר בסלעית בעצם, תיכף אני אגיד לכם למה אמרתי שלושה, בסלעית בעצם הם בנו מכון לטיהור שפכים במרחק 10 מטר, אולי אפילו פחות, מהבתים, הם מצליחים לתפעל אותו

בלי תלונות של תושבים, בלי ריחות ובלי מפגעים, כאשר התוצר שהם מקבלים בסוף זה מי שתייה ברמה יותר איכותית מאשר המכון לטיהור שפכים שיש לנו. נסענו אחר כך לאזור התעשייה ליד כפר תבור ששם כרמל מזרחי העביר את המפעלים שלו מראשון לציון לאזור התעשייה בכפר תבור, הם היו לחוצים בזמנים. במקום לחפור את המכון לטיהור שפכים לתוך האדמה, הם הניחו מכון לטיהור שפכים על האדמה במיכלי ענק ובעצם הם מתמודדים עם הסיפור של כל מה שהתעשייה מייצרת שם ומצליחים לטהר את זה למי שתייה, ואז הציגו לנו את מה שנקרא הקלף המנצח, דבר שנראה כמו מכולה שמנחם מביא את הסוכריות, צינור נכנס, תיכף תשמע מה עושים עם המכולות שלך, צינור נכנס עם מי ביוב, בצד השני יש ברז יוצאים מי שתייה. המכולה הזאת מסוגלת להתמודד עם כל השפכים של הדגן והעלות של המכולה הזאת שבאים ומניחים אותה ומחברים אותה זה סדר גודל של בין מיליון למיליון וחצי. עכשיו, למה זה מעניין דווקא בנקודה הזאת? זה מעניין פעמיים. אחד אנחנו בעצם חוסכים פה המון כסף. דבר שני, הפיתרון הוא זמין ואפשר להביא אותו מוכן ופשוט להניח אותו על הקרקע, לא צריך לבזבז זמן על הבנייה. שלוש, הוא חוסך לנו את כל הסיפור של להמשיך להזרים את השפכים לכיוון כפר עציון והרביעי שמתחיל להתחבר פה לסיפור של האמה, בעצם יש לנו מקור מים שאנחנו יכולים להתחיל למלא את האמה והאמה תוכל להזרים מים לבריכות שלמה, כלומר שהפארק הזה הוא לא רק יהיה בסוף משהו שיתמלא באבק עוד פעם וייחסם לנו, אלא הוא יוכל באמת להפוך להיות משהו מעניין ואטרקטיבי.

דבורה מלכי: מה שאמרת שבמיליון, ב-2 מיליון שקלים אפשר למנוע אולי להימלט מהשיפוץ של עשרות מיליוני שקלים?

עודד רביבי: כן. כל התוכנית כרגע, כל הסיפור שהגענו לסיפור הזה זה כי לי נמאס להשקיע בכלל אנרגיה, בסדר? בכל השפכים שאנחנו לוקחים,

דובר: למה לא לעשות את זה בכל השכונות?

עודד רביבי: דקה, כרגע לי נמאס לשלם אנרגיה, לקחת את כל הביוב מאפרת ולהזרים אותו עד כפר עציון. עוד לפני בכלל שנצטרך לשפץ את הצינור. ואז חלק מהסיפור של פיתוח פארק היין והאגם שם היינו צריכים לייצר מקור מים. עכשיו, מבחינת גרביטציה כל הביוב זורם לכיוון הזית, לתחנת הסניקה למטה. הרעיון היה לקחת גם את הדגן, לבנות שם תחנת סניקה נוספת, תמר עוד תחנת סניקה, להביא את זה לתחנת סניקה בזית שצריך להכפיל אותה בגודל שבנו אותה אבל לא תכננו אותה, אבל לא בנו אותה פי שתיים בגודל והצינור לכפר עציון שמעולם לא תכננו אותו להזרים את כל הביוב בשכונות האלה ואותו צריך בעצם לעשות מחדש. אז אמרנו בואו נבחן אפשרות להביא מכון לטיהור שפכים למטה שם איפה שתחנת הסניקה, ואז התחלנו לדבר מרחקים מבתיים ופחד שתושבים יתלוננו ותושבי המנורה שקנו בתים איכותיים לא רוצים לחיות מעל תחנת ביוב וכו' וכו' אז הגענו לסלעית, ראינו את המתקן הזה שמוקם 10 מטר מהבתים, הגענו לכפר תבור ובעצם אנחנו מבינים שיש היום מוצר שאנחנו יכולים להניח אותו שם במרחק אפס מהבתים, הוא מייצר לנו מים והוא יכול להיות מעניין. זהו. אז אנחנו מתחילים לעבוד בכיוון הזה, זה מתחבר פה לסיפור של האמה ושל המים והדברים בסך הכול מתקדמים.

מיכאל דהן: זה יפתור גם את הבעיה של הגפן סוף סוף.

עודד רביבי: בגפן איזה בעיות יש?

מיכאל דהן: ...

עודד רביבי: מתי? היה.

מיכאל דהן: כן.

עודד רביבי: אחרי שאני נבחרתי והתנגדתי להעביר את תחנת הסניקה למערב ציר 60 ולהחזיר את זה לפה, מצאנו שם פיתרון גם. חסכנו שם בזמנו מיליון וחצי

שקל ובנצי גרובר בזמנו התערב איתי שאני סתם שופך כספי ציבור, בסוף

אמר שצדקנו וחסכנו. אני לא מכיר ב-6 השנים האחרונות,

מיכאל דהן: אין בעיה, אין בעיה בתקופה האחרונה, אבל אני משער שזה רק עניין של זמן, לא?

עודד רביבי: זה לא עניין של זמן. זה 6 שנים מאז שסיימנו לשפץ שם את התחנה, לא מכיר שיש תלונות ואם יש תלונות אז אני אשמח לשמוע.

מיכאל דהן: ברוך השם אין.

עודד רביבי: מה זה?

מיכאל דהן: ברוך השם אין.

עודד רביבי: או קיי. בסדר. אז זה בקטע הזה.

אדמונד חסין: אפשר לסיים את זה?

עודד רביבי: מה זה?

אדמונד חסין: לסיים את זה?

עודד רביבי: אבל כתבת כבר תודה.

אדמונד חסין: כן, כן, מאה אחוז. אני זורם.

מרכז ספורט: יציאה למכרז-

עודד רביבי: טוב, פרויקט נוסף שאדמונד בעצם מלווה זה הסיפור של המרכז ספורט.

אנחנו מתקדמים שלב אחרי שלב. אנחנו במצב של טיוטות אחרונות של

המכרז. אני מזכיר לכם שבמסגרת האישור התקציבי אנחנו אישרנו לקחת

הלוואה ובעצם מה שאנחנו כרגע צריכים לעשות זה לקבל את אישור משרד

הפנים לצאת למכרז שנקרא BOT שזה Build operate transfer, שזה אומר

שמישהו משקיע, בונה ומפעיל את זה לאיקס שנים ואחר כך מחזיר לנו את

זה, ולשם כך אנחנו בעצם צריכים לפרוטוקול להעביר להחלטה שהמועצה

מחליטה לצאת למכרז בשיטת BOT לבניית הבריכה ומרכז הספורט

והנופש של אפרת, כל זה בהמשך לאישור לקיחת ההלוואה לבניית הבריכה

שהוחלט עליה, בעת אישור תקציב המועצה לשנת 2016. ועם זה אנחנו הולכים למשרד הפנים לאשר את הפרסום של המכרז.

הצבעה

בעד- כולם

נגד – אין

נמנעים – אין

החלטה: אושר לצאת למכרז בשיטת BOT לבניית מרכז הספורט והנופש של אפרת.

עודד רביבי: אדמונד שיהיה בהצלחה.

דובי שפלר: עוד שאלה אחת קצרה לגבי הפרויקט. חלק מהבתים ייבנו מתחת,

עודד רביבי: מה זה?

דובי שפלר: חלק מהבתים ייבנו מתחת לבתים של פטום הקטורת.

עודד רביבי: לא. ממול.

דובי שפלר: אין שם משהו?

משה בן אלישע: .. והגבהים לא אמור לעבור, לא אמור להסתיר.

עודד רביבי: כן.

דובי שפלר: זה לא יעשה לנו בעיה בהתנגדות של השכנים?

עודד רביבי: בואו, כדי לענות על השאלה של דובי ולשים את הדברים על השולחן. כל

הדברים שאנחנו עושים כרגע הם דיונים שאנחנו מעדכנים אתכם, לא אגיד

מלפנים שורת הדין, אלא כדי להתנהג בצורה הכי שקופה שאפשר. בסוף

מדובר פה בשינוי תב"ע. בסוף התב"ע הזאת תהייה מחויבת בפרסום, היא

תהייה פתוחה להתנגדויות שכנים, כל מי שירצה להתנגד יוכל להתנגד, כל

מי שירצה להביע את דעתו, יביע את דעתו. אנחנו כרגע מספרים לכם ברמה

החצי רכילותית מה אנחנו עושים ומה אנחנו מתקדמים. זה לא אומר

שמחר מתחילים לבנות בלי שהתושבים יודעים. יהיו הודעות מסודרות,

יהיה הזדמנות לתושבים לבוא ולהתלונן, יהיה הזדמנות לתושבים לבוא

ולשאל שאלות. אנחנו לוקחים בחשבון את כל מה שאנחנו יכולים לחשוב

שאנשים יבואו ויגידו. למשל אחד הדברים הכי מרכזיים זה סיפור של צירי

גישה שאנחנו מקווים שפה דווקא יהיה לנו פיתרון לבעיה שתושבים בזית מתלוננים עליה על הצרות של היציאה, אז פה אנחנו מתכננים בכלל כניסה לעיטם, אז ברור לכם שאנחנו מדברים על כבישים שנותנים מענה לא רק לשכונות עם יחידות הדיור האלה אלא גם מעבר לזה, ולכן אני אומר אין פה שום ניסיון להחביא ולא לגנוב ולא לעשות מאחורי הגב של אף אחד. בסוף זה ילך בצורה הכי שקופה שאפשר וגם מה שאנחנו עושים עכשיו זה כדי לספר לכם במה שאנחנו מתעסקים, אבל אתם רואים שגם משרד השיכון עסוק בזה. זה עוד לא הגיע לשלב שיש לי מה להראות לתושבים. אתם רואים פה את רמת הציורים. היא לא רמה שתושב יכול להתנגד עליה עד שהוא מבין בכלל את הגבהים ואת המרחקים. זה כמו שיש לנו כרגע ארבעה תושבים ברחוב יהונתן החשמונאי שמתנגדים להרחבת אורות עציון בנות כי הכניסה לאורות עציון בנות הולכת להיות מרחוב יהונתן החשמונאי. אז מישהו אמר להם שזה מה שעושים, בגלל זה הם מתנגדים והם בכלל לא מבינים שאנחנו לא משנים את הכניסה ויש לנו שם קיר של 7 מטר שאין לי אפשרות להיכנס מרחוב יהונתן החשמונאי, אבל ארבע משפחות מתנגדות ועומדות על הרגליים האחוריות בקטע הזה. אז גם פה, כלומר אין לי כרגע מה להציג את הנתונים לפני ש, או להזמין תושבים לפני שיש לי את התוכניות.

משה בן אלישע: אנחנו ערים לבעיה והבינוי שם הוא יחסית רדוד והוא מתחשב.

דורון כהן: המרכז של הבריכה, מי שיזכה בזה יש אחרי זה, כלומר איך הוא ינהל את זה מבחינת, אתה יודע, כל מיני דברים פנימיים או שהוא יכול לעשות מה שהוא רוצה בבריכה?

עודד רביבי: לא. עובדים על זה צוות יועצים שהחברה הכלכלית שכרה. מציגים להם דרישות.

דורון כהן: מה זה הדרישות האלה?

עודד רביבי: דקה, הנקודה הכי משמעותית בקטע הזה זה היופי בסיפור של ה-BOT ובהתחלת הדרך מנחם ואדמונד ניהלו את המשא ומתן עם כל מיני אנשי עסקים, הגישה הייתה כמו שאתה אומר. איך אנחנו מבטיחים שאיכות השירות תהייה כמו שצריך? או איך אנחנו מבטיחים שאיכות הבנייה תהייה כמו שצריך או כל מיני שאלות כאלה.

דובר: רמת המחירים,

עודד רביבי: ואז בא אותו בן אדם ואמר רבותיי, אתם צריכים להבין. אני להבדיל מכם, אני נכנס לזה בראיה עסקית. אם אני אבנה בחומרים זולים והאריחים יתחילו ליפול מהקירות, לא יבואו להתקלח אצלי. אם אני לא אחמם את המים לטמפרטורה שאנשים יהיה להם כיף לבוא, אנשים לא יבואו אלי. כלומר יש לי אינטרס לבנות מוצר עוד יותר טוב ממה שאתם מבקשים ממני כי אני בסוף רוצה שזה יהיה כלכלי ושזה יהיה מסחרי ושאנשים יבואו ואני חושב שהצוות שבזמנו התחיל לדבר עם האנשים האלה, פתאום הבין בעצם שיש פה גישה נכונה שאנחנו הסתכלנו עליה תמיד הפוך. תמיד באנו תבטיח לי ככה, תבטיח לי ככה, ואז בעצם הבנו שאנחנו באין סוף תבטיח לי ואני חושב שהנקודה הזאת הייתה נקודה שוברת שוויון מבחינת הליך החשיבה של האנשים שהתעסקו עם אנשי העסקים שבאו והביעו עניין בקטע הזה. אני חושב שאם אנחנו משנים את התקליטור והופכים אותו לצד הזה, אנחנו יודעים שבעצם יש בזה אמת וצריך לזרום על זה ולהסתכל על זה בראיה עסקית, לא בראיה של החור בחשמל שאנחנו נקבל ממך או איך אתה בונה את זה אלא בוא נתקדם קדימה ואני חושב שככה בסוף נצליח. מנחם, אתה רוצה להוסיף משהו בנקודה הזאת?

מנחם שפיץ: לא. אתה מוכר מוצר בחנות שלך, נכון? זה אותו הדבר, אין עמדה.

דובר: כן, אבל אני מוכר מה שאני רוצה.

מנחם שפיץ: אבל בסופו של דבר צריך לתת לו מוצר איכותי, נכון?

דובר: המרכז ספורט הוא מוצר ויש לו את הסכנות של מונופולים.

עודד רביבי: אין שום סכנה למונופול. הוא יעלה את המחירים לרמה כזאת שאנשים לא יבואו,

מנחם שפיץ: הוא יפסיד.

עודד רביבי: אז הוא יקרוס. אין פה, זה לא מונופול שאני חייב, מונופול זה שיש לך קוטג' ויש לך רק יצרן אחד של קוטג' או חלב וכולם רוצים לקנות חלב. אין הכרח ללכת לברכה. הוא מוכר מוצר שהוא, הוא מוכר מוצר שהוא מותרות ואם הוא רוצה לעודד ההמונים לבוא אליו, אז הוא חייב לתת מחירים שמצד אחד הוא יוכל להפעיל את זה בצורה סבירה ומצד שני אנשים יבואו לשלם.

דבורה מלכי: לא, ההיגיון הזה הוא לגמרי עובד, רק שאני אומרת זה לא שיש לנו עוד אחד ממול ואם הוא יתחיל להתפרע ואני אגיד לעצמי אני הולכת למולו,

דובר: יש לך באלון שבות,

(מדברים יחד)

עודד רביבי: אני אומר עוד פעם. זה לא מונופול. זה לא מונופול.

דבורה מלכי: זה השירות היחיד בסביבה. הברכה זה השירות היחיד שיהיה בסביבה.

עודד רביבי: היום אנשים,

(מדברים יחד)

דבורה מלכי: לא, לא, אני רק אומרת מבחינת אמצעי הזהירות שלנו, זהו.

עודד רביבי: זה לא מונופול. מונופול זה מישהו שמוכר מוצר שהוא הכרחי ויש לו בלעדיות בשוק. פה אחד, אני לא בטוח שיש לו בלעדיות, שתיים, זה לא מוצר הכרחי. זה מדובר במותרות פראקסלנס. עכשיו, בסופו של דבר גם הסיפור שאנחנו אתנו בשותפות בעסק הזה, אז הוא רוצה גם להתחשב בנו והוא רוצה לראות שאנחנו לא מייצרים לו במתני"ס חוגים שמתחרים ושנחנו עושים איזושהי חלוקת אחריות. כל הזמן יש בקרות ויש שיח ויש הבנה שבסוף יש אינטרס להצליח וזה לא מצב שבו אני הולך להיכנס פה

ואני הולך עכשיו לחייב את כולכם, כל מי שנכנס בש"ג לשלם לי כרטיס

כניסה בין אם הגעתם עד לבריכה ובין אם לא.

אבי חדידה: המכרז ייצא דרך החברה הכלכלית או דרך המועצה?

עודד רביבי: דרך המועצה.

אבי חדידה: זאת אומרת זה יעבור ועדת מכרזים.

עודד רביבי: כן.

מנחם שפיץ: האמת שאנחנו הופתענו,

דבורה מלכי: זה יתגלגל אלינו.

מנחם שפיץ: אנחנו הופתענו מהדרך ההצלחה, זה לא רק המחיר, אלא זה גם המספר

המינויים.

דבורה מלכי: נכון.

מנחם שפיץ: בסדר? אם יהיה לו מחיר גבוה ויהיה לו מעט מינויים, אז הוא לא יחזיק

מעמד. מה שהופתענו ללמוד שבמודיעין, בהולמס פלייס במודיעין שהיינו

חשופים למספר שם, המחיר הממוצע במנוי משפחה היה 4,300 שקל.

כשאני ראיתי את זה, אני אמרתי יש פה איזה טעות. לא יכול להיות מחיר

כל כך נמוך.

דבורה מלכי: נכון.

מנחם שפיץ: אז שאלנו את המנהל הקודם של ההולמס פלייס והוא אמר לנו כן, יש

מחירים לאנשים שמשלמים מחיר כזה ויש אנשים שמשלמים מחיר כזה,

אבל בסופו של דבר המחיר הממוצע שלהם היה בסביבות 4 וחצי אלף שקל.

הפרויקט אצלנו כרגע מתוכנן 850 מינויים.

עודד רביבי: טוב, משה, הנושא הבא.

אישור שמות הרחובות בדגן-

משה בן אלישע: ועדת שמות.

עודד רביבי: ועדת שמות. אז עוד פעם, כמו שהעברנו לכם, ועדת השמות התכנסה אחרי

האישור העקרוני של הישיבה הקודמת. הביאו שמות חלופיים לרחובות.

אני חושב שמגיע יישר כוח גם לוועדה וגם ליושב ראש הוועדה מיכאל גרוס. אם יש שאלות, בעצם מה שמשה עשה פה הוא כתב לכם את השמות החדשים, בסוגריים את השמות הישנים, אם אתם מצליחים לקרוא. השמות גם הועברו אליכם למיטב ידיעתי, אז אם יש שאלות או הערות.

דובר: .. הנכונות בכלל, אחרי כל החשיבות שלהם להחליף את זה.

עודד רביבי: אני מסכים איתך. אני באמת חושב שנוכח האי-מיילים שאני ראיתי, מי שמגיע לו את היישר כוח הכי גדול זה ליושב ראש הוועדה, למיכאל, שבאמת הצליח שם לנטרל לא מעט מוקשים ואנשים שבאו בטענות קשות ואיך אנחנו מעיזים, אבל אני חושב שבסך הכול התוצר הוא תוצר מכובד. יש פה היגיון. הסיפור של רחוב הדגן כרחוב ראשי הוא גם שומר פה על איזושהי רציפות בין כל השכונות אז ברשותכם אני מבקש לאשר את כל השמות החדשים ואני מבקש ממשה לפעול אל מול כל הרשויות המוסמכות לשנות את כל השמות ולעדכן את כל הרוכשים על השמות החדשים. מן הסתם יש לו מעט תושבים שהתלוננו כי הם כבר שמו שלטים על הבתים שלהם אבל נצטרך להתמודד עם זה.

השם החדש	השם הקודם	
רחוב הדגן	רחוב הדגן	רחובות
רחוב הזורעים	רחוב משה בן מימון	
רחוב העומר	רחוב רמב"ן	
רחוב הקציר	רחוב יהודה הלוי	
רחוב החריש	רחוב שלמה אבן גבירול	
רחוב האלומה	רחוב אבן עזרא	
מעלה התלם	ספר הזכות	
מעלה המורג	יד החזקה	
מעלה המגל	ללא שם (דרומה לרמב"ן)	
מעלה גבעול	ללא שם (דרומה למשה בן מימון)	
מעלה כרמל	תור הזהב	
מעלה אביב	יסוד מורא	
מעלה המנחה	ללא שם (בין רמב"ן ליהודה)	

	הלוי	
מעלה הלקט	ללא שם (בין המסי 5-16)	
מעלה הביכורים	ללא שם (דרומה לשלמה אבן גבירול)	

הצבעה

בעד- כולם

נגד – אין

נמנעים – אין

החלטה: אושרו השמות המוצעים לרחובות בשכונת הדגן ושם נוסף לרחוב שלא היה לו

שם- "שיח השדה"

אדמונד חסין: זה אומר שאפשר לתת את הרשימה של השמות כבר לעדכון במפה?

עודד רביבי: להדפסת המפה החדשה.

דובי שפלר: יש רחוב אחד שהופיע פה ולא הופיע בנייר שלנו.

עודד רביבי: מה?

דובי שפלר: כי אותו לא שינו או מה?

עודד רביבי: מה?

דובי שפלר: זה שיח השדה.

משה בן אלישע: השדה זה נוסף.

דובי שפלר: הוא לא הופיע ברשימה שקיבלנו.

עודד רביבי: הוא לא הופיע ברשימה. למה לא הופיע ברשימה?

משה בן אלישע: לא הופיע כי לא ידענו שיש פה ... , עדכנו את מיכאל ומה שהוא אמר לי

שהוא הולך לעשות .. מכל השמות. מה שהוא עשה, זה התוצאה.

עודד רביבי: כלומר היה רחוב ללא שם,

דובי שפלר: וזה ועדת השמות נתנה.

עודד רביבי: ומיכאל היה לו שמות רזרבייס אז הוא הביא שיח השדה.

דובי שפלר: כדאי להכניס את זה לפרוטוקול.

עודד רביבי: אז אנחנו בפרוטוקול. אנחנו בפרוטוקול נוסף רשימה שהופצה לכם עם השם הקודם והשם החדש והרחוב שלא היה לו שם בעבר ייקרא שיח השדה ועל כל זה כולם מסכימים פה אחד ולא מתנגדים ואנחנו נוציא מכתב תודה גם ליושב ראש ועדת השמות וגם לכל חברי הוועדה בשמך שאנחנו מודים על הנכונות לשנות, על ההקשבה ועל השינוי. שרון, תב"רים.

דובי שפיר: אתה יכול להוציא גם מכתב תודה לאדמונד על עבודתו.

עודד רביבי: על מה?

דובי שפיר: לאדמונד על עבודתו.

עודד רביבי: הוא מקבל משכורת.

מיכאל דהן: אני אולי רוצה בהזדמנות הזאת, מכיוון שפה זה נשמע כאילו מצחיק, אבל לפני שנה בדיוק היינו בישיבה על החברה הכלכלית ואז הרעיון היה שאם מעלים משהו שבאמת ייראה שזה שווה להחזיק את החברה הכלכלית, וזה מה שהגענו בוועדת ביקורת, אז הם היום יכולים להיות על שני הפרויקטים האלה ש... מאוד מאוד גדול ולבד שנראה את זה עוד בקדנציה שלנו.

עודד רביבי: אז אני מזכיר לך מיכאל שזה בדיוק מה שאמרנו. אמרנו שהחברה עסוקה בפרויקטים שאי אפשר להראות בה שורת רווח ואי אפשר להציג אותה לדירקטוריון כמשהו שהוא רווחי. אין ספק שגם הסיפור של מרכז הספורט ובטח הסיפור של מורדות הזית זה פרויקטים שמצריכים המון המון השקעה והמון המון זמן וזה במפורש לזרוע שתילים, לשתול שתילים כדי שאכן ייהנו מהעצים כי זה ייקח זמן עד שאנחנו נראה פה את הפירות ואת התוצרים, אבל אני אומר עוד פעם, מאחר והגענו, לפחות מבחינת הבנייה, למצב שהמחסנית ריקה, זה רק המריץ את אדמונד ובוודאי שהרוח הגבית שעליה הוא מדבר אתם טיפה חשתם אותה אתמול אבל בסוף יוסי סגל שהוא האחראי על הקרקעות במשרד השיכון שרוצה לראות איפה התוכניות, הרי בסוף המנכ"ל אתמול שאל משהו אחד, כל הישיבה לא עניין אותו כלום, מה יש לשיווק? וכשאמרו לו שאין משהו לשיווק אז הוא בעצם

טיפה איבד עניין. הסיפור הזה של 800 יחידות דיור והסיפור של העיטם הם לא נופלים מהשמיים ובקטע הזה אני מצטרף, שאפו לאדמונד.

מיכאל דהן: יישר כוח.

אדמונד חסין: יש עוד מישהו שרוצה להוסיף?

(מדברים יחד)

דורון כהן: ההזרמה של המים לבריכות שלמה, זה מעניין, משפט מעניין.

עודד רביבי: זה לא רק מעניין. רבותיי, זה לא רק מעניין. זה פותח סוגיות האם אנחנו נוכל למכור להם את המים, אם זה מים שיהיו ראויים לשתייה. רבותיי,

דורון כהן: לא רק זה, יכול להיות שזה סתום שם.

עודד רביבי: לא, זה יזרום, זה יזרום עד בריכות שלמה. אני אומר זאת סוגיה מעלפת.

אם אנחנו מגיע למצב שמי הביוב של הדגן מטוהרים למים ואנחנו מצליחים לזרום את זה לבריכות שלמה, אני אומר לכם שזה יהיה אתר תיירות. תבינו, אני בחודש מרץ אירחתי באפרת 21 קבוצות שבאים לראות איך אנחנו חיים פה. חלק מהקבוצות הן קבוצות לא מבוטלות. קבוצה של 110 סטודנטים מהרווארד, קבוצה של עוד 120 סטודנטים מבית הספר לממשל בהרווארד, בית ספר מג'ורג' טאון, מאוניברסיטה שכולם תואר שני שכבר עובדים בשירות החוץ של משרד החוץ האמריקאי. הם מבינים שיש פה משהו שהוא טיפה שונה ושווה לבוא ולראות אותו ואני אומר לכם, אם אנחנו נצליח עם המיזם הזה זה באמת יהיה משהו שהוא, שיש מה לראות, לא רק לבוא ולשמוע פה מצגות והרצאות. הלוואי ונזכה ונראה את זה.

אבי חדידה: זאת הכותרת הבאה של גדעון לוי הפלשתיאנים בבית לחם שיושבים,

(מדברים יחד)

עודד רביבי: הבעיה, הבעיה היחידה, שתבינו, החברה הזאת שראינו אותה, החברה

הזאת, אבי החברה הזאת שראינו אותה, הוא הראה לנו את המסמכים של משרד הבריאות, התוצר שלו זה מים נקיים יותר ממי שתייה. הסיבה,

הסיבה שמשרד הבריאות לא מאשר לו לקרוא לזה מי שתייה אך ורק פסיכולוגיה. שלא נתבלבל. הישוו את זה למי שתייה והמים נקיים יותר. מבחינה פסיכולוגית הם מבינים שבני האדם לא מסוגלים לקבל את זה, או קיי? אבל בואו, נראה לאן זה הולך.

דבורה מלכי: נוסף להם מגנזיום.

עודד רביבי: כן, שרון?

אישורי תב"רים

שרון הורוביץ: טוב, בניית 3 כיתות ז'. קיבלנו עוד הקצאה ממשרד החינוך. מגדילים מ-765 אלף שקלים.

אבי חדידה: יש סיבה שהגדילו או שזה,

שרון הורוביץ: זה תשתיות.

עודד רביבי: אבי, שום דבר זה לא ...

(מדברים יחד)

עודד רביבי: סליחה, כל שורה פה זה עבודה אינטנסיבית, בעיקר של משה שבודק בסוף עלויות תכנון מול עלויות ביצוע, מול המכרזים שזוכים, מול כמה שאנחנו מבינים שיש לנו פה עלויות לא מתוכננות ואתם רואים את ההיקפים. אלה הפרויקטים רק של הבנייה הציבורית. יש חוץ מזה את כל התיקים האלה של להעלות את גובה המפלס ולהוריד את גובה המפלס של הגינה. תבינו בסוף את חלוקת הזמן והמשאבים איך אנחנו צריכים לחלק את זה. פה שורה כזאת, כמה פגישות ואנחנו מביאים עוד 700 אלף שקל.

אבי חדידה: רק רציתי להבין איך זה עובד.

עודד רביבי: מן השמיים.

דובי שפלר: אנחנו מדברים על מה שנבנה כבר או עוד לא נבנה?

שרון הורוביץ: בבנייה.

דובי שפלר: מה?

שרון הורוביץ: את הכיתות ..

עודד רביבי: זה הכיתות ליד .., כן שרון?

שרון הורוביץ: תב"ר שפ"ע. אנחנו את הפעולות עצמן אישרנו בתוכניות העבודה. צריך לאזן עוד כסף. יש לנו קצת ממשרד הפנים, 64 אלף שקלים על נזקי שלג, אל תשאלו מתי היה. ועוד 700 אלף שקל מהקרנות של הרשות. זה אמור לתת לנו שקט בתב"ר הזה עד, אנחנו מקווים עד סוף השנה הזאת.

דובי שפיר: את החשבון לא הבנתי עוד.

שרון הורוביץ: מה לא הבנתי?

דובי שפיר: סכום תב"ר 6.66 מיליון,

דבורה מלכי: זה כבר הועבר.

דובי שפיר: תוספת,

שרון הורוביץ: נכון, זה טעות, זה 6.86, זה יגיע ל-6.851 מיליון שקל. אתה צודק.

דובי שפיר: הטעות היא בסכום?

שרון הורוביץ: כן, .. התב"ר הקודם. שיפוץ משרדי המועצה, בזה אנחנו סוגרים את התב"ר. מוסיפים עוד 165 אלף שקלים ועוד 25 אלף שקלים מהחברה, חברת .. שהשתתפה בשיפוץ של המשרדים שלה.

דובי שפיר: שבע פרויקטים זה דברים שמופיעים בתוכנית עבודה?

שרון הורוביץ: בתוכנית עבודה, כן. תב"ר שפ"ע, ראית את מתקני המשחקים החדשים, חלק מהם זה מהתב"ר הזה. ריבוד אספלט, הפרויקט הסתיים. חסר עוד 17 אלף שקל. אופק חדש לאורט בנות. משרד החינוך 108 אלף שקל, אנחנו צריכים עוד 29 אלף שקלים. זה פרויקט שנעשה בעבר. בוצעה פה איזושהי חריגה. מעגל תנועה צומת התאנה, חשבנו שנוכל להכניס לפה, ניסינו להכניס ממשרד התחבורה גם נושא של חניות פה מסביב, לא הלך. העבודות כבר נעשות בפועל.

דובי שפיר: הסכום פה ..?

שרון הורוביץ: עוד לא עשינו.

עודד רביבי: מה?

דובי שפיר: הסכום בתוספת מקרנות זה לא 465, זה 306 אלף. צריך להפוך את ה, שרון הורוביץ: כן.

דובי שפיר: זה מה שאני אומר. זה 306,465. אני עושה את החשבון פשוט. שרון הורוביץ: אמרתי 465.

דובי שפיר: זה לא 465 אלף, זה 306 אלף.

שרון הורוביץ: אולם ספורט באורט עציון בנים, עוד חצי מיליון שקל ממפעל הפיס קיבלנו. דבר חדש, פרק חדש, הצטיידות בתי ספר, תוכנית ענן החינוכית.

דבורה מלכי: מי זה ענן?

שרון הורוביץ: ענף.

דבורה מלכי: לא, באמת colud?

שרון הורוביץ: ענן זה איזושהו משהו בית ספרי.

דובי שפיר: את לא יודעת מה זה ענן?

שרון הורוביץ: למחשוב ואינטרנט. מעון יום בזית אנחנו מפחיתים, אנחנו מקטינים משתי סיבות. גם כי קיבלנו, יש לנו גם הכנסות גדולות מהעסקה של, מההקצאה שעשינו עם תנועת אמונה, בעיקר הגדלנו בשנה שעברה, יצאנו לדרך עם הקצבה ממשד הכלכלה, התמ"ת מה שהיה בזמנו, הצלחנו לשכנע אותם להגדיל לנו את הסכום, אז אנחנו מחזירים לקרנות, סך הכול מקטינים את התב"ר ב-1.800 מיליון שקל. סליחה, כן, 1.800 מיליון מחזירים לקרנות. מבני ציבור בזית, מוסיפים למבני ציבור בזית, עוד פעם מפחיתים 304 אלף שקל. תכנון וביצוע אורות יהודה חסר לנו 1.067 מיליון שקל שזה,

דבורה מלכי: למה אנחנו מפחיתים?

שרון הורוביץ: מחזירים לקרנות, מחזירים לקרנות כסף.

דבורה מלכי: קיבלנו ממקור אחר?

עודד רביבי: זה היה תב"ר שפתחנו לצורך בניית מבני ציבור בזית. ביצענו אותו בכ-2.900 מיליון שקל, בפעול היינו צריכים רק 2.066 מיליון שקל, לכן נוצר לנו הפרש, אותו אנחנו מחזירים בחזרה לקרנות.

שרון הורוביץ: שימו לב, את העודפים אנחנו מחזירים לטובת הבניות הנוספות בזית, וזה גם יהיה לנו קל מבחינת תורמים והכול כשאנחנו משאירים את זה לא בפעילות השוטפת. אורות יהודה, יש לנו עוד כסף מתרומות שהגיעו דרך מנכ"ל של ישיבת בני עקיבא. אנחנו מקווים שעוד נוכל להביא ממשד השיכון,

עודד רביבי: משרד החינוך.

שרון הורוביץ: משרד החינוך, סליחה, תשתיות היקפיות שנשכנע ואז נוכל לסגור את זה בצורה מאוזנת. מגרש מיני שפיץ, זה עדיין לא,

דבורה מלכי: מה זה?

עודד רביבי: מגרש מיני פיץ זה מגרש שמקבלים אותו במסגרת התקציבים שהטוטו נותן, כמו שהטוטו נותן את מגרשי, את מתקני ספורט כושר, אז גם את זה ניתן מגרש מיני פיץ. בזמנו כשהתחלנו להציג את התוכניות של הפארק בזית תושבים באו ואמרו איפה יכולים ילדים לשחק כדורגל או כדורסל, משהו שהוא טיפה בטוח אבל לא צריך ללכת עד למגרשי בתי הספר לשחק את זה ואז חשבנו לשלב את הסיפור של המתקן של המיני שפיץ בפארק שם. היה לזה כמה תנאים. אחד, היינו צריכים לוודא שמגדל המים יוצא משם. שתיים, היינו צריכים לוודא שהטוטו מאשר את זה. מגדל המים יצא, הטוטו אישר.

אבי חדידה: זה עבר ועדת מכרזים?

שרון הורוביץ: עבר, עבר, כן.

דבורה מלכי: המיני פיץ?

עודד רביבי: כן. הוא כבר בביצוע.

דובי שפיר: כבר עובדים?

עודד רביבי: זה כבר בביצוע. התושבים מתלוננים למה עקרנו את הדשא, למה אנחנו שמים אספלט באמצע המגרש.

אבי חדידה: אני אגיד לך למה. כי הם לא יודעים מה זה, צריך שלט.

עודד רביבי : אין שום בעיה. אנחנו גם מסבירים. אנשים רוצים לראות באופן אוטומטי זה כשאתה עוקר את הדשא ישר לראות את התוצר. בקיצור שם אנחנו נמצאים. מההתחלה היה שם קטע שהיה ... מי שרצה לדעת ידע, מי שלא הוא היה מופתע – מופתע, זה מה שקורה שם. בפועל מה שיש שם זה מגרש שהוא יותר קטן ממגרש כדורסל, מגרש כדורסל מוקף בגדר שהיא יותר ידידותית, עם שערים קטנים, עם סלים יחסית נמוכים שמאפשר לילדים לא בגיל תיכון, טיפה לבעוט כדור ולא להעיף אותו על עגלות, טיפה לזרוק כדורים לסל ולא לפגוע באחים הקטנים. זה הרעיון של מה שקורה שם.

אבי חדידה : אגב, ומה שקורה היום, לפני שעקרנו את הדשא, היה מרחב גדול מאוד של דשא,

(מדברים יחד)

עודד רביבי : טוב, שאלות לגבי התב"רים?

הצבעה

בעד- כולם

נגד – אין

נמנעים – אין

החלטה: אושרו כל התב"רים

עדכון לגבי מרכז היום-

עודד רביבי : תודה רבה. אפרופו .. שאתם מנסים להבין לאן עובר הלוח ושוב, המועדון של הוותיקים קשישי הנפש, המכרז של ביטוח לאומי, רק שתכירו. עלויות הבנייה הוערכו בהתחלה ב-3 וחצי מיליון שקל. השורה התחתונה שגמרנו את התכתובת זה 2 וחצי מיליון שקל. המוסד לביטוח לאומי פתח בחקירה איך הצלחנו לעשות את זה בפחות כסף ואנחנו כרגע במשא ומתן איתם לראות איך המיליון שקל נשאר אצלנו כדי לא להעניש את אלה שעובדים ביעילות אבל בסוף גם זה פרויקט שנוהל על ידי משה. גם אם יש לנו כסף,

דובר: הם בעצם משלמים על מה שנבנה בפועל ולא על הערכה.

משה בן אלישע: ההפעלה עדיין תקועה.

עודד רביבי: הם יוצאים בהתחלה, מאשרים תקציב על פי ההערכות. בסוף אנחנו מכינים את המכרז ויוצאים לביצוע, שגם במכרז וגם בביצוע תמיד יש בלתי צפוי ויש חשבונות סופיים. אחרי שגמרנו את הכול הכול, גמרנו ביתרה של מיליון שקל. ועכשיו אנחנו במצב שאנחנו מנסים מול הביטוח הלאומי לראות איך הכסף נשאר פה לאותם דברים, לאותן מטרות אבל לא להעניש אותנו על זה שעבדנו ביעילות. בסופו של דבר מגיע פעמיים יישר כח למשה, פעם אחת שהוא מנהל את הפרויקטים בצורה מקצועית וגם אם יש כסף בקופה אנחנו לא מבזבזים אותו סתם ופעם שנייה שאנחנו באמת מצליחים לשלוט בכל הפרויקטים שיש. יש כל כך הרבה פרויקטים שרצים בעת ובעונה אחת. אני נזכר לפני 7 וחצי שנים, הפרויקט היחיד שהיה זה סניף עזרא שהיה אטום מבלוקים והיה לנו דיון איך אנחנו פותחים את הבלוקים, מה שהיום מחלקת הנדסה מתעסקת עם זה, זה פשוט לא יאומן. יישר כוח באמת למשה על הסיפור הזה. ברגע שאנחנו תהייה לנו תשובה על המיליון שקל אז אנחנו כמובן שנעדכן.

דבורה מלכי: המקום מוכן לתפעול?

עודד רביבי: הוא מוכן לתפעול. היה מכרז אחד שחיפשנו מפעיל. המכרז כשל. אף אחד לא ניגש. התייעצנו עם משרד הרווחה. אני לא מופתע, בסוף זה מספרים. מונופול / לא מונופול, באה חברה,

דבורה מלכי: יש מספיק אנשים?

עודד רביבי: אין מספיק אנשים, אין מספיק הכנסות ואז אף מפעיל לא לוקח את זה על עצמו. בסוף התייעצנו עוד פעם גם עם משרד הרווחה וגם עם המוסד לביטוח לאומי. הם ייעצו לנו לפרסם את זה בשני מכרזים שונים לקומה הראשונה, לקומת הקרקע ולקומה ראשונה. זה דרישות שונות, צורות הפעלה שונות.

דבורה מלכי: סיעודיים ותשושים?

עודד רביבי: זה רמות שונות של טיפול. אז אנחנו הולכים, פרסמנו כבר את המכרז המפוצל. אני מקווה שבאמת יהיה מישהו שיענה ואז אנחנו נוכל להיכנס.

אבי חדידה: מה קורה אם אנחנו באמת,

עודד רביבי: לא רוצה לחשוב על זה.

אבי חדידה: זה נשאר פיל לבן?

עודד רביבי: לא, לא רוצה לחשוב על זה.

דבורה מלכי: זה מועדון יום או,

עודד רביבי: לא, מועדון יום מועשר.

(מדברים יחד)

עודד רביבי: לא, לא, יש שם אור משום מה שדולק בקומת קרקע כבר שבועיים.

משה בן אלישע: תשמע, אתמול הכול היה מכובה. אני רק יכול לנחש, אולי זה שעון שבת

או משהו שקורה שם אבל אני עכשיו הולך לראות מה המצב.

עודד רביבי: תעשה בדיקה. כל פעם בערב זה דולק, בסדר?

משה בן אלישע: בסדר, אני עכשיו הולך.

עודד רביבי: תודה רבה משה.

משה בן אלישע: כל טוב.

עודד רביבי: ביי.

אבי חדידה: יישר כוח, חג שמח.

עדכוני כוח אדם-

עודד רביבי: שרון, עדכוני כוח אדם. עדכוני כוח אדם אנחנו לאחרונה ברוך השם

מופתעים לטובה פעמיים. פעם ראשונה בחרנו מנהלת חדשה למחלקה

לשירותים חברתיים, אחרי שחיכינו הרבה זמן וחיפשנו הרבה זמן ובסך

הכול עושה רושם שמצאנו בחורה באמת מוכשרת, נעימת הליכות,

מקצועית ואנחנו ממש רוויים נחת מהעבודה שלה. היא נכנסה, עשתה

עבודה מקצועית, עשתה לנו מיפוי של הצרכים של המחלקה, פעם ראשונה שאני מקבל נתונים על פילוח של תיקים, על מה העובדות הסוציאליות במחלקה מתעסקות. שלחה את זה למנהל המחוז כדי להציג לו את הצרכים שלה. היא ישר קיבלה באופן אוטומטי מענה שהוסיפו לה עוד שתי משרות, שבסך הכול הן מסתכמות בכמה, ב-1.3 אני חושב משרות.

שרון הורוביץ: כן.

עודד רביבי: 1.3 משרה ובעצם זה שני תקנים שונים.

אבי חזיזה: איך קוראים לה?

עודד רביבי: קוראים לה אפרת בשן.

דובר: אדלר.

עודד רביבי: אדלר היום. גדלה במשואות יצחק. מי שהמליץ עליה זה מושקו, ההורים שלה גרים לידו. היא הייתה גרה ברעננה. אחרי שהיא קיבלה את התפקיד, בעצם היא התחייבה לעבור לגור פה. שכרו, אני חושב, בנס הרים. היא בסך הכול באמת העתיקה את כל המשפחה בשביל לקחת על עצמה את התפקיד הזה ואנחנו ברוך השם רוויים הרבה נחת ממנה. משרה שנייה שאוישה לפני שלושה שבועות, שבועיים וחצי, גם אחרי שחיכינו הרבה זמן וחיפשנו הרבה זמן מנהל אגף שפ"ע. באופן מפתיע אחרי שני סבבים של מכרזים, ניגשו באמת אנשים מקצועיים, אנשים עם רקע בתחום ואנשים שיצרו לנו מצב של בחירה קשה. הבחור שנבחר בסוף זה בחור בשם אורי צדוק ממושב תלמי יחיאל, זה ליד קסטינה מי שלא מכיר. הוא היה מנהל מחלקת שפ"ע בהר הדר, אחרי זה עבר להיות מנהלת מחלקת שפ"ע בלוד. בלוד היה בחירות ... בעירייה, ואז הוא פרש, חיפש עבודה ואז הוא היה זמין באופן מיידי אלינו. קיבלנו אותו לעבודה ביום חמישי.

דובר: הוא החליף ו' ב-י', אה?

עודד רביבי: כן.

אורית סמואלס: הוא התחיל יום ראשון.

אורית סמואלס: הוא התחיל ביום ראשון.

עודד רביבי: אז זה שוועדת המכרזים הייתה ביום רביעי, יום חמישי הוא בא לחתום כבר על חוזה תעסוקה והתחיל לעבוד ביום ראשון. באמת בשבועיים שהוא פה, בסך הכול כבר נתן תוצרים מאוד משמעותיים גם על המכרז שאנחנו הולכים עליו על ניקיון שטחי חוצות, גם על המכרז על הפחים המוטמנים. בהר הדר כבר יש פחים מוטמנים בסדר גודל של לפחות 8 שנים, ככה שהוא מכיר את הפרויקט והוא יודע איך להיכנס אליו. בניקיון רחובות הוא המליץ שאנחנו נבחן את הסיפור של המכונת טיאוט עם הזרנוק ששוטף את הכבישים. אני אמרתי לו אני בחיים לא אביא לפה מכונת טיאוט עם זרנוק, התושבים ישחטו אותי על בזבז מיס. הוא אמר לי בוא תראה את זה ואז נדבר. נסענו לכוכב יאיר, ראינו את זה, ואז הבנו שבסך הכול המכונה הזאת הצרוכת מיס,

דובי שפיר: היא עושה הרבה רוח.

עודד רביבי: היא עושה הרבה רוח. התצרוכת מיס זה 20 אחוז, 80 אחוז זה אוויר שפשוט יוצא בלחץ. בעצם ההמצאה של המכונת טיאוט היא נובעת מהשינוי בחקיקה שבעצם אסרו על רשויות מקומיות לנקות את הרחובות עם המפוחים בגלל שזה עשה רעש ויצר אבק, אז בעצם המציאו עכשיו את המכונות טיאוט האלה עם הזרנוק. הזרנוק בא שוטף את המדרכה ובעצם המכונת טיאוט אוספת את הלכלוך. תמיד באמת הטריד אותי הסיפור של המפוחים, כי הוא עושה רעש ומעיף את העלים ולאן העלים עפים. העלים עפים פשוט למקום אחר, כלומר זאת משימה בלתי מסתיימת. אז עכשיו היא מסתיימת ונאספת.

מיכאל דהן: הם גם מעיפים וגם שואבים.

עודד רביבי: מה? המפוחים?

מיכאל דהן: כן, בטח. יש לי אחד כזה בבית, אני יודע מה זה.

עודד רביבי: לא מה שאני ראיתי.

(מדברים יחד)

עודד רביבי: לא מה שאני ראיתי. לך אולי יש איזשהו .. אבל לא משנה.

דבורה מלכי: ומה יהיה עם הסודנים עם המטאטא?

עודד רביבי: הסודנים עם המטאטא, כנראה שיהיה לנו במקום 8, כי רצו להעמיד לנו

עכשיו מכרז להעלות לסדר גודל של 16 כי אמרו שהעיר לא נקייה בגלל

שאיך פה כל כך מספיק אנשים. אנחנו כנראה נוכל לרדת לשניים, שתבינו

לבד את המשמעויות וכל הדברים האלה,

שרון הורוביץ: הנהג וזה שלידו גורמים לנקות את הכול. הנהג נוסע על הכביש, הוא

הולך על המדרכה עם הזרנוק, שמים הכול על הכביש והוא שואב את זה.

אבי חדידה: לא לכל מקום יש אפשרות להיכנס.

(מדברים יחד)

שרון הורוביץ: אני הייתי פסימי ואז עודד הסביר .. שבחוץ לארץ עושים,

דבורה מלכי: נכון.

שרון הורוביץ: הבנתי שיש ימים שאתה לא יכול. פה אי אפשר.

מיכאל דהן: מה אי אפשר? חוק עזר וזהו.

(מדברים יחד)

דבורה מלכי: האמת שזה אופציה, להחנות באמצע הכביש.

שרון הורוביץ: אנחנו מאשרים את העובד הזה הוא בחוזה אישי. חוזה אישי חייב לעבור ..

לפה. זה לא מספיק שזה מופיע בתקציב של המועצה, זה מופיע. וכל שינוי

..., אורי צדוק בגלל שהוא בא מרשות גדולה הוא עדיין יהיה לו .. שכר

גדול, הוא על 70 אחוז שכר מנכ"ל רשות ואנחנו תקווה שברגע שנעבור את

ה-10 אלפים תושבים נוכל להגדיל לו את השכר.

דבורה מלכי: מה שמו?

עודד רביבי : קוראים לו אורי צדוק ולפי מה ששרון אומר, אז בעצם אני מבקש לאשר את העסקתו בחוזה אישי בשכר הנגזר משכר בכירים בגובה 70 אחוז משכר הבכירים כמו שמופיע בתוכניות העבודה שאישרנו בתחילת השנה.

הצבעה

בעד- כולם

נגד – אין

נמנעים – אין

החלטה: אושר להעסיק את אורי צדוק, מנהל אגף שפ"ע, בחוזה אישי בשכר הנגזר

משכר בכירים בגובה 70% משכר הבכירים.

דורון כהן: זה עבר חלק במחלקה?

עודד רביבי: כן. זה עבר חלק במחלקה משתי סיבות. אחת, יורם שהוא היה סגן מנהל מחלקת שפ"ע הוא באמת .. הוא קיבל את זה בענווה ובהבנה והסברנו לו שאנחנו מחפשים מישהו שיודע לתכנן לנו פרויקטים, יודע את הדברים שפה, את הקצב שמחלקת הנדסה עובדת. אמרנו לו אנחנו אוהבים אותך אבל אתה לא בשל לתפקיד הזה. כפיצוי אנחנו השתתפנו במימון השכר שלו לתואר ובכך המתקנו לו את הגלולה. בפעם הקודמת, אני מזכיר לכם במחלקת שפ"ע כבר היה מכרז, בחרנו מישהו, הודענו למחלקה ויום אחרי זה הוא הודיע לנו שהוא לא בא כי השכר נמוך מדי ואז היינו צריכים לתת את הפיצוי הזה ליורם כדי שהוא ימשיך להחזיק לנו את המערכת. הוא החזיק אותה כמעט שנה. אנחנו כל הזמן מנסים באמת לטפח אותו. בשורה התחתונה,

אבי חדידה: זה באמת לא הורגש שאין מנהל.

עודד רביבי: ובשורה התחתונה, בוא, אני שמח שאתה כתושב אומר שלא הרגשת. אני בתור רשות אני הרגשתי. היו דברים ששילמנו על זה, היה לנו תקלות, קיבלנו את זה בהבנה. היה לנו למשל סיפור שהחליפו אבנים משולבות ברחוב הרימון. לא היה בתוכנית. לא היה בתכנון. היה אי הבנה בינו לבין הקבלן. יום אחד מצאנו את עצמנו עם חשבון שלא ידענו מאיפה הוא הגיע

לנו. אבל אני אומר עוד פעם, בסוף מי שלא עושה – לא טועה. עם כל הדברים שהוא עשה והם היו בסדר,

דובר: הוא יוזם.

עודד רביבי: בסדר, בואו, אני אומר עוד פעם, אנחנו יודעים גם לראות איפה התקלות.

אנחנו יודעים איפה להצביע עליהן אבל אנחנו גם יודעים איפה להגיד תודה. מי שמגיע בסוף, מגיע בן אדם עם ניסיון, בן אדם שמבחינת טווח הגילאים הוא יודע איך לעבוד עם האוכלוסייה המתגרת של מחלקת השפ"ע ולכן זה עבר חלק. זה לא מישוהו שמגיע צעיר ויש לו אמביציות היפר והוא גם לא בא יותר מדי דיסטנס. אני אומר עוד פעם, בסך הכול מבחינתנו באמת התחושה של זכייה בפיס.

מיכאל דהן: .. שתי בעיות. לא רק בעיה אישית.

עודד רביבי: מה זה? לא הבנתי.

דובי שפלר: יורם נשאר בתפקידו?

עודד רביבי: כן.

תבחינים להקצאת קרקע-

עודד רביבי: טוב, תבחינים להקצאת קרקע. הוספנו עוד דבר אחד בתבחינים. את

האפשרות לשים קולטים סולריים על הגגות.

(מדברים יחד)

דורון כהן: אתה נותן לבית כנסת, שהוא צריך להכין.

דובי שפלר: תבחינים שאישרנו בעבר,

עודד רביבי: אישרנו בעבר,

דובי שפלר: הרשימה הזאת זה הקולטים?

עודד רביבי: כן. כל מה שהוספנו זה את האפשרות לשים על הגגות.

דורון כהן: אפשרות או חובה?

מיכאל דהן: לא.

שרון הורוביץ: מקום שלי. אני שם אותם.

דובי שפיר: היה בתבחינים שאנחנו הרשות, המועצה יכולה לבנות קומה שנייה.

עודד רביבי: כן.

דובי שפיר: עכשיו הכנסנו אופציה נוספת. בקומה שנייה לשים את הקולטים.

(מדברים יחד)

שרון הורוביץ: זה הקצאה חוזרת. אנחנו נותנים לבנייה בדרך כלל נתנו 3 שנים.

הצבעה

בעד- כולם

נגד – אין

נמנעים – אין

החלטה: אושר לשים קולטים סולריים של הרשות על גגות של מבני ציבור

עדכונים בנושא אירוע לקשישי אפרת, מוקד בטחוני ואלופות אפרת גוש עציון-

עודד רביבי: תראו, אנחנו בשתי ישיבות המועצה הקודמות חגגנו פעמיים יום הולדת אישיים ופעם 93 לתושבי אפרת הוותיקים. התברר לנו אחר כך בדיעבד שהתחלנו להיכנס ל.. קצת יותר ביסודיות שיש לנו למעלה מ-15 תושבים שחצו את גיל ה-90. להביא אותם כל פעם לישיבת מועצה זה נראה לי קצת לא לעניין. אני אשמח אם תחשבו על איזשהו רעיון על איך אנחנו מציינים את זה, מה אנחנו עושים עם זה. נעשה איזשהו ערב אחד נכבד אותם, אבל צריך לחשוב פשוט על מה עושים עם תוכנית לאותו ערב, אז אני אשמח לקבל המלצות.

דבורה מלכי: פעם אחת אירוע לכל אחד שעבר את גיל 90?

דובי שפיר: יום העצמאות, פארק העשור.

עודד רביבי: פארק העשור לא נגיש. להתחיל להביא לשם קבוצה של 15 אזרחים ותיקים, להעלות אותם על הבמה. יש לנו בעיה עם אלה שמדליקים את המשואות ואנחנו מושיבים אותם שם בצד וזה מזג אוויר שאולי קר, אולי חם וצפוף.

מיכאל דהן: אבל מה שכן הייתי מציע זה, אני חושב ששווה להריץ את בתי הספר, לחשוב על איזשהו רעיון שירימו כאן איזשהו ראש חודש או לקראת,

שרון הורוביץ: המשחק.

מיכאל דהן: ואז להביא, כן, זה יכול להיות.

דובי שפיר: המשחק הבא של הליגה, יהיה קהל מטורף,

מיכאל דהן: הנוער של אפרת מצביע, דובי שנייה, הנוער של אפרת מצביע לזקני אפרת, לקשישי אפרת ואני חושב שזה יכול להיות אירוע מאוד מיוחד, מכובד, שכולם מוזמנים אליו. אני משער שלא כולם יבואו.

שרון הורוביץ: אני הייתי מציע לכם רעיון של תחילת כל שנה יהודית, ישיבת מועצה הראשונה בכל שנה לחגוג לכל אותם אנשים שבאותה שנה. נגיד השנה, תשע"ז בעזרת השם הבאה עלינו לטובה, בישיבה הראשונה של השנה להזמין את כולם עם בני משפחותיהם. לפרסם לפני זה כל מי שיודע על קרוב משפחה.

אורית סמואלס: צריך לעשות משהו אחד מרוכז, להזמין את המשפחות ולהגיע למקום אחד.

שרון הורוביץ: אז פעם בשנה.

עודד רביבי: זה לא חייב להיות כאן. אנחנו בישיבת מועצה הראשונה בקדנציה הקודמת עשינו ישיבת מועצה חגיגית באולם רקפת, אז אפשר לעשות שם. בואו, תחשבו על זה.

(מדברים יחד)

דבורה מלכי: אז מה עושים עם ה-15 שכבר חגגו?

עודד רביבי: אז יכול להיות שאפשר לעשות את מה ששרון אומר, לדחות את זה לישיבת המועצה לקראת ערב ראש השנה, להזמין את כולם אז, לחלק אז תעודות.

שרון הורוביץ: כל שנה לעשות.

דבורה מלכי: להזמין את כל ה-15 ביחד.

שרון הורוביץ: מביאים את הילדים שלהם, מביאים זה. זה ישיבה שאנחנו מבזבזים עליה

שעה – שעה וחצי וגמרנו עם זה.

עודד רביבי: בואו רבותיי, תחשבו על זה.

דבורה מלכי: תקשיבו, אחרי 90 שנה אז אולי מגיע לו איזה משהו.

עודד רביבי: דבורה בואי תחשבי על זה. לא צריך לקבל החלטה היום. אני אשמח לשמוע

רעיונות. אתם רוצים לשלוח לי במייל, רוצים להעלות את זה בישיבה

הבאה, אני אשמח לקדם את זה.

שרון הורוביץ: מנוחה וולף היא החשבת של אור תורה שהיא הגיעה עם .. שאנחנו לא

מבינים מה עשו לו פה. איך הוא,

דבורה מלכי: הוא היה מגיע למשהו עם עוד 15 אנשים. זה לא אותו הדבר.

דורון כהן: אבל אי אפשר לעשות 15 ישיבות מועצה.

דבורה מלכי: לא, לא. אי יש לנו 12 בשנה. חצי שעה נקדיש להם, נראה לי סבבה.

שרון הורוביץ: לא כולם נושאים נאום.

עודד רביבי: בואו,

דבורה מלכי: לא, אבל אפשר להגביל את זה שזה באמת לא,

עודד רביבי: בואו נעשה החלטה שאנחנו חושבים על זה. בישיבה הבאה נעלה את

הרעיונות, יש שניים שלוש רעיונות, זה לא מסתנכרן לשום דבר מרכזי, עם

זה נצמד קדימה. שני עדכונים מבחינתי. אחד, סיפור המוקד. אני יכול

להגיד לכם שאתמול הייתה ישיבה אצל האלוף וכל ראשי הרשויות ביהודה

ושומרון. הוא חזר על הדגש מבחינתי אם היה אפשר, הייתי עושה מוקד

אחד לכל יהודה ושומרון. אני מבין שזה לא ילך אז בטח שאני בעד לאחד

מוקדים ולא בעד לפצל מוקדים. הוא אומר את זה, מפקד האוגדה אומר

את זה, המח"ט אומר את זה. מצד שני בגוש עציון ממשיכים לבנות פיזית

בחולות ולבנים את המוקד שלהם. הטענה שהמוקד שהם מקימים שם הוא

מוקד בשביל הגבעה הצהובה, לתת מענה לקריית החינוך, כי בעצם התגלו

פרצות מבחינת האבטחה של קריית החינוך, הם היו צריכים לשים

מצלמות והם בעצם בנו מוקד בשביל הסיפור הזה. לאן זה הולך, אני אומר לכם בכנות, אני לא יודע.

אבי חדידה: מאיפה כסף?

עודד רביבי: המוקד שם, ההקמה שלו כרגע להבנתי היא 300 אלף שקל שהם קיבלו ממשרד הפנים וחלק ממשרד החינוך במסגרת אבטחת מוסדות חינוך.

מיכאל דהן: יש להם גם יתרה של 500 אלף שקל.

עודד רביבי: עכשיו, השאלה הגדולה בסוף היא מי הולך לאייש את העמדות. בסדר? כלומר לבוא ולבנות את זה, זה יחסית קל. איך אחר כך מאיישים ומסדרים את זה, זה סוגיה לגמרי אחרת. שם אני לא יודע כרגע מה קורה וזו בעצם, שם בעצם, אני לא אגיד המלחמה, אבל שם המאבק. כלומר גוש עציון בישיבה האחרונה שהייתה אצל המח"ט אמר אפרת זה עוד אחד מהישובים בגוש עציון, אין שום בעיה שיהיה לו מוקד כמו שיש באלון שבות ושכולם ייכנסו למוקד האזורי של גוש עציון, שבעצם מה שהוא אומר זה אני רוצה שהצבא יפעיל אצלי את המוקד האזורי, תן לי את התקנים ואפרת ישברו את הראש. עכשיו, כשאנחנו שאלנו, בוא אבל תגיד לנו מה חסר לך היום במוקד באפרת שיהיה מוקד אזורי, לא קיבלנו תשובה. ואז אמרו בואו נקים צוות היגוי כדי לבחון מה הפער בצרכים. אני אמרתי הנה, הצוות היגוי עכשיו התכנס, כל משמרת יהיה מוקדנית אחת או שתי מוקדניות, כמו שציון אמר בשעות היום מספיק מוקדנית אחרת ואנחנו אמרנו אנחנו בתפיסת ההרחבה שלנו מאמינים שבכל שעה נתונה חייבות להיות שתי מוקדניות, אחת צריכה ללכת לשירותים, פתאום יש אירוע, יש אירועים גם ביום וגם בלילה, אי אפשר לנטרל את זה. הנחיות הצבא שיהיו שתי מוקדניות בכל משמרת ואז המח"ט התחיל להאמין שבעצם עדיף לו עכשיו לסיים את הישיבה כי הוא לא הולך להתקדם להבנות בסיפור הזה. המח"ט הולך לנסות להיפגש עוד פעם עם אנשי המקצוע של גוש עציון כדי להבין מה חסר להם כדי שהמוקד הזה ייקרא

מוקד אזורי. אתם שואלים אותי, התחושה שלי היא שבסוף גוש עציון רוצים לבוא ולהניף דגל ולהגיד הקמנו מוקד. איך הם הולכים להפעיל את זה, איך הם הולכים לשלם את זה, .. בתגובה אמר דויד, בואו תנו לנו לומר בדרך הקשה, מה איכפת לנו. זה פחות או יותר הציטוט שככה סיימנו את הפגישה.

אבי חדידה: איפה עומד הבוררות שלנו?

עודד רביבי: הבוררות לא עומדת. הבוררות הסתיימה. ביקשנו בקשה למתן תוקף של פסק דין ופסק הבורר, מחכים שהשופט ייתן פסק דין. אבל גם הבוררות היא כבר ריקה מתוכן כי הבוררות היא בסוף על סכום כסף, אז או שהוא חייב לי את הכסף הזה או שהוא לא חייב לי את הכסף הזה. הוא היום להבנתי בדפוס פעולה שהוא רוצה להקים לעצמו מוקד, לשם הוא הולך. מה הוא יעשה עם המוקד הזה, אני לא יודע. אני אמשיך לעדכן אם יהיה חדש בקטע הזה. בניגוד למוקד, כמו שאתם יודעים, בסוף השבוע האחרון עשינו מרוץ משותף. אני אשמח טיפה לשמוע את הרשמים שלכם לפני שאני נותן את ההתייחסות שלי.

אבי חדידה: אני לצערי ולשמחתי לא הייתי, לא השתתפתי.

דורון כהן: האירוע היה יפה. היה נחמד. היה אווירה נחמדה מאוד. לטעמי, אני גם מבין את הרציונל של לאחד את שני האירועים, לעשות שני אירועי ריצה, מרתונים באזור כל כך קטן, באמת קצת מצחיק. אבל מצד שני אני חושב שיצא שכרנו בהפסדנו. כל האווירת חג באפרת לא הורגשה בכלל לדעתי. תושבי אפרת לא הרגישו את זה. אולי אני טועה אבל בהרגשה אני חושב שכדי להרגיש את האווירה, המרוץ העממי צריך להיות הדבר הבולט שצריך למשוך כמה שיותר אנשים. כולם בריצות האחרות זה בונים. אני רוצה לראות כמה שיותר ילדים משתתפים בזה ולהזיז את זה לאלון שבות או לגוש. אני בטוח שהרבה משפחות פחות נרשמו לדבר הזה. חבל, לדעתי צריך יותר.

דבורה מלכי: יש לנו האפשרות לעשות את הריצות האלה, את ה-2 קילומטר לרוץ כל אחד

על הכביש שלו?

דובי שפיר: אי אפשר.

דורון כהן: הבעיה זה כאילו הטקס וכל האווירה בסוף, כאילו זה היה בתוך האולם.

זה לא היה במקום שהוא הגיוני לעשות פסטיבל.

מיכאל דהן: היתרון הגדול של המרוץ הפעם,

מנחם שפיץ: היו שני עממי.

אורית סמואלס: כן.

עודד רביבי: מה אתה אומר?

מיכאל דהן: היתרון הגדול של המרוץ הפעם שהוא לא הפריע בכלל לתנועה. התושבים

מאוד פחדו כשהם ראו את הפרסומים ובסופו של דבר כאילו,

דורון כהן: נכון, אתה צדוק.

מיכאל דהן: לא היה הפרעות, לא היה שום דבר. זה משקף את מה שאני אומר.

דובי שפיר: זה היה 45 דקות.

מיכאל דהן: בקושי, אבל זה לא כמו בפעם הקודמת שהרגישו ממש.

דורון כהן: אתה יודע מה, אולי זה יישמע קצת מצחיק, אבל כן, שישתק. פעם בשנה

שכל הילדים מהישוב יבואו, יבואו עם ההורים שלהם ויהיה חג משפחתי.

לא יודע מתי שזה יהיה, אולי יום, אז כן, אנשים, קצת תרבות ספורט.

דובי שפיר: אני לא שותף למשפט שאמרת כן לשתק.

דורון כהן: לא לשתק, אבל לסגור כביש קטן. למצוא שכל בן אדם יוכל לצאת, אבל

כשמיכאל אומר שלא הרגישו כלום, זה אומר לא היה פה כלום.

דובי שפיר: ברחוב הראשי לא היה כלום.

מיכאל דהן: אנשים חששו מלנסוע, יהיה סגור, לא יהיה סגור, אבל בסופו של דבר ברוך

השם, זה כמו ש.. מארצות הברית מגיע לירושלים, אף אחד לא מרגיש.

דורון כהן: אני לא אומר, לא התכוונתי לשתק את העיר אבל צריך להרגיש איזושהי

אווירת חג.

מיכאל דהן: מצד שני כל מי שנסע לכפר עציון הרגיש שזה ממש מסוכן. זה כן. זאת אומרת הכביש היה פחד. אתה רואה שם ילדים הולכים על הכביש, מכוניות חונות משני הצדדים, ומי שלא יודע שיש מרוץ אז הוא, אז אני רק מתפלל שלא יקרה שם שום דבר. הושיבו שם את כל המכוניות משני צידי הכביש והוא צר, ואני מדבר על הכניסה הישנה של אלון,

דורון כהן: הגבעה הצהובה לא מתאימה לזה. להכיל את הכמויות של האנשים, את החנייה של האנשים, לעשות את האירוע.

דבורה מלכי: מישהי אמרה שהם יצאו ברכב ברבע לשבע מאפרת כדי להתחיל את המרוץ.

דובי שפיר: לטובת העניין הזה היה צריך להיערך, להפוך את מנחת המסוקים למגרש חנייה כמו שעושים באירועים מסוימים. מספרים יש?

עודד רביבי: אנחנו בעצם עשינו שני דברים. אחד, אנחנו עדיין רודפים אחרי הנתונים ואני אציג לכם אותם בישיבה הבאה. נתונים שכן יש לי, ב-2014 השתתפו 154 רצים ב-10 קילומטר באפרת. 2015 ירדנו ל-95 רצים ב-10 קילומטרים, למרות שבעצם שמנו לב שהגיעו הרבה יותר לקו הזינוק אבל הם פשוט לא נרשמו. 2016 סך הכול נרשמו ל-10 קילומטר 220 שזה אי שם בהשוואה ל-2014 – 50 יותר. חצי מרתון שנה שעברה נרשמו 29 אנשים, השנה נרשמו 72 אנשים. אני מסכים עם דורון שהנעלם הגדול זה הסיפור של העממי. בהבנה שלי בסוף בעממי השתתפו ילדי בתי הספר של גוש עציון. לא השתתפו ילדי אפרת. אתה השתתפת עם הילדים שלך?

דובי שפיר: לא אני עם הילדים, הילדים.

עודד רביבי: הילדים.

דורון כהן: אני הייתי עם הילדים.

עודד רביבי: אבל זה לא, כלומר אם יושבת פה תושבת הזית ואומרת אני יצאתי מהבית ברבע לשבע כדי לרצוף את המרוץ העממי של ה-2 קילומטר, זה השקעה שלא הרבה אנשים היו מוכנים לעשות בהתחשב במצב הכבישים שנסגרו. זו כן נקודה למחשבה. אני פעמיים בא בתחושת החמצה. שנה שעברה

הייתי בזינוק של החצי מרתון בעיטם אך לא ראיתי את הזינוק בפארק העשור. השנה הייתי .. שזה גם זינוק בבריכה בגבעה הצהובה אז לא ראיתי את הזינוק בפארק העשור. אנחנו עשינו סקר דרך הפייסבוק, האתר דרך האינטרנט, ששלחנו אותו בדיוור ישיר אל כל מי שהשתתף וגם לכל התושבים. סקר קצר, 5 שאלות פשוטות. אם אתה תושב אפרת, גוש עציון, השתתפת / לא השתתפת. אתה בעד ... ובאיזה מקצים השתתפת ועד כמה אתה מרוצה בהתייחסות חופשית. אני אציג לכם את כל הפילוחים בישיבת המועצה הבאה. אנחנו גם נעשה ישיבת סיכום מסודרת. בגדול מבחינת ההכנות הייתה חלוקה בין אפרת לגוש עציון שגבול הגזרה זה ציר 60. כל מה שממזרח לציר 60 זה באחריות אפרת, כל מה שממערב לציר 60 אחריות גוש עציון. השיח היה שכן מנחת המסוקים יהפוך להיות למגרש חנייה ומשם היו הסעות. בפועל זה לא קרה. בואו, אנחנו נעשה ישיבת סיכום מסודרת, אם מישהו מקבל איזשהם רשמים ואתם רוצים להעביר לי אותם אז אני אשמח לשמוע. מבחינת העלויות, אנחנו גם בודקים בסוף כמה זה עלה לנו מול כמה שתכננו. באופן גס ההערכה שלנו שזה עלה חצי ממה שעלה לנו שנה שעברה כי העלויות היו חלק חצי-חצי.

דובי שפלר: אני שוב, לכן שאלתי אותך על המספרים, אבל אני כן בתחושה שטוב ללכת על מרוץ מאוחד. אני גם מסתכל על המספרים שהצבעת 2014-2015. 2014 זה היה פעם ראשונה. להערכתי נרשמו הרבה יותר מאשר, לכן הייתה ירידה ל-2015 כי פעם ראשונה זה תמיד משהו אטרקטיבי. אני חושש שמרוץ נפרד של אפרת ב-2016, אם היה קורה כזה, היינו עוד יורדים מ-2015 וכן טוב יכול להיות שמרוץ,

דורון כהן: אז אני הצעתי,

דובי שפלר: שוב, אני באמת אשמח לשמוע את הסיכומים כדי שיהיה לי יותר גיבוי עובדתי למחשבה.

דבורה מלכי: אמרו ש-70 אחוז מהריצות היו בעליה.

- מיכאל דהן:** כל מי שרץ פה באזור, זה תמיד כזה.
- דבורה מלכי:** זה לא יכול להיות 70 אחוז בירידה. תלוי מאיפה אתה מזניק אותם.
- דובי שפיר:** אם זה מסתובב, זה אותו דבר.
- דורון כהן:** הרעיון שלי היה, דיברתם על זה, לעשות רוטציה. אם הולכים על איחוד, אז שנה אחת עם סיום והפנינג שם, שנה אחת עם סיום והפנינג פה.
- דבורה מלכי:** זה רעיון.
- עודד רביבי:** טוב.
- דורון כהן:** אני מכיר הרבה חבריה, משפחות לא באו לשם.
- מיכאל דהן:** יכול להיות שדווקא בגלל זה אני הייתי עושה את המרוצים הארוכים שבאמת לא יחסמו פה הרבה מאוד כבישים וכן הלאה, כן הייתי משאיר את זה באזור של אלון שבות.
- עודד רביבי:** מיכאל בוא,
- מיכאל דהן:** ואת העממי, את העממי ...
- עודד רביבי:** מיכאל, השיח היה שתושבי אפרת למה סגרו את כל הכבישים באפרת ובגוש עציון לא סגרו שום דבר. כי מה לעשות, בגוש עציון לא סגרו שום כביש. הקטע היחידי שסגרו זה היה מהגבעה הצהובה לראש צורים, כל יתר הכבישים בגוש עציון לא נסגרו. אני יכול להגיד לכם שבשלב התכנון שאנחנו רצינו שהכביש יהיה יותר, שהמסלול יהיה יותר ידידותית ופחות עליות ופחות דרכי עפר, אמרנו בואו נרוץ לתוך ראש צורים ונעשה הקפה בראש צורים, צוות המתנ"ס של גוש עציון אמרו רבותיי, אל תעזו, אם אנחנו נעשה את זה ונתכנן את זה ונפרסם את זה, עוד יהיה סכנה שיום לפני המרוץ זה יבוטל כי יהיה לחץ של הציבור, אז הקטע הזה של חסימת הכבישים הוא לא הולך כל כך בהבנה. אני יודע מה אנחנו היינו מוכנים לעשות.
- מיכאל דהן:** לא, מה שאני אומר,

דובי שפיר: אני לא חושב שאנחנו צריכים לעשות מאמץ לחסום מעט ככל האפשר ולהשתמש בשני הצירים שיש לנו. מעל דוד המלך זה ציר הביטחון והציר מה שנקרא הגדר.

עודד רביבי: זה עליות וירידות מטורפות. הם צירים לא אנושיים. הם צירים לא אנושיים.

דובי שפיר: בסדר. אני מזכיר שבמרוץ אפרת בשנה שעברה ולפני שנתיים, לא חסמנו את כל דוד המלך אלא רק קטעים. הפעם חסמנו את הכול.
עודד רביבי: ל-45 דקות.

אורית סמואלס: זה היה ממש קצר.

מיכאל דהן: מה שאני כן אומר זה שאת העממי שיהיה בשני מקומות והזוכים שרוצים לתת להם איזושהי תעודה, שייסעו לטקס המרכזי שייקבע וזה בהחלט יכול להיות ברוטציה.

(מדברים יחד)

מיכאל דהן: זה או ביחד או לא ביחד. יציר הכלאיים הזה לא.

עודד רביבי: טוב, שמעתי. אם יש עוד דברים שעולים אני אשמח.

הרמת כוסית לפסח

עודד רביבי: חוץ מזה שרון מזג לכולכם יין. גם יש לנו מתנות פה.

מיכאל דהן: זה מקדימים את ה,

עודד רביבי: מה זה?

מיכאל דהן: זה מקדימים עכשיו את מה ש,

עודד רביבי: לא סופרים, לא סופרים. אנחנו לא יודעים פשוט מי יגיע ומי לא יגיע, אנחנו ביום ראשון תכננו סיור לעובדי המועצה, שהזמנו גם אתכם לקחת חלק לראות את הבנייה בשכונות החדשות. לא יודע כמה מכם יוצא לכם להסתובב שם לראות.

אבי חדידה: אני חייב לומר שגם את האירוע של אתמול וגם את מה שאתה מדבר לא קיבלתי מייל אז לא ידעתי ולא הייתי מודע.

מיכאל דהן: למה? קיבלנו.

אבי חדידה: אני לא קיבלתי.

עודד רביבי: בדרך כלל זה קבוצה אחת.

דורון כהן: לא, גם הביקור שהיה, רשל התקשרה אלי.

אבי חדידה: היא התקשרה אלי, אני לא קיבלתי, לא ידעתי.

דבורה מלכי: אתה גם לא קיבלת דורון?

דורון כהן: אורית עדכנה אותי על הביקור ביום ראשון, על הסיור ביום ראשון. לגבי הביקור במשרד השיכון רשל התקשרה אלי כי לא הגבתי אבל לא קיבלתי מייל.

עודד רביבי: טוב, בקיצור, אנחנו תכננו את הרמת הכוסית המסורתית לעובדי המועצה לשלב עם סיור באתרי הבנייה, תמר דגן וזית וסיים בארוחת צהריים באורות יהודה, אז מחר אני אדאג שרשל תוודא עם כל אחד מכם שקיבלתם את הפרטים ונשמח לראות אתכם שם. מאחר וזה אמצע יום עבודה ולא משלמים לכם על ההיעדרויות מהעבודה, גם ככה ננזפתי על ידי חלק מהמעסיקים שלכם, אז אנחנו גם נרים כוסית פה וגם נחלק את השי פה. בסך הכול מבחינתי זאת הזדמנות לומר לכל אחת ואחד מכם תודה רבה על ההשקעה, על הסיוע, על העזרה. זה לא מובן מאליו. היה כנס ראשי רשויות לפני שבוע בהר הדר, ועשו משאל למי יש מועצה לעומתית ורוב ראשי הרשויות הרימו יד, אז בסך הכול מבחינתי יש על מה לברך למרות שאני לא שותה אלכוהול אז אני מברך על זה ששיבות המועצה עוברות בצורה עניינית, שחברי המועצה הם ענייניים. תודה רבה לכולכם. שיהיה חג כשר ושמח לכם ולמשפחותיכם, לכל עם ישראל, לחיים וחג שמח.

הוקלט ותומלל ע"י חבר המתרגמים הבינלאומי

מאשר: _____

עודד רביבי